Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

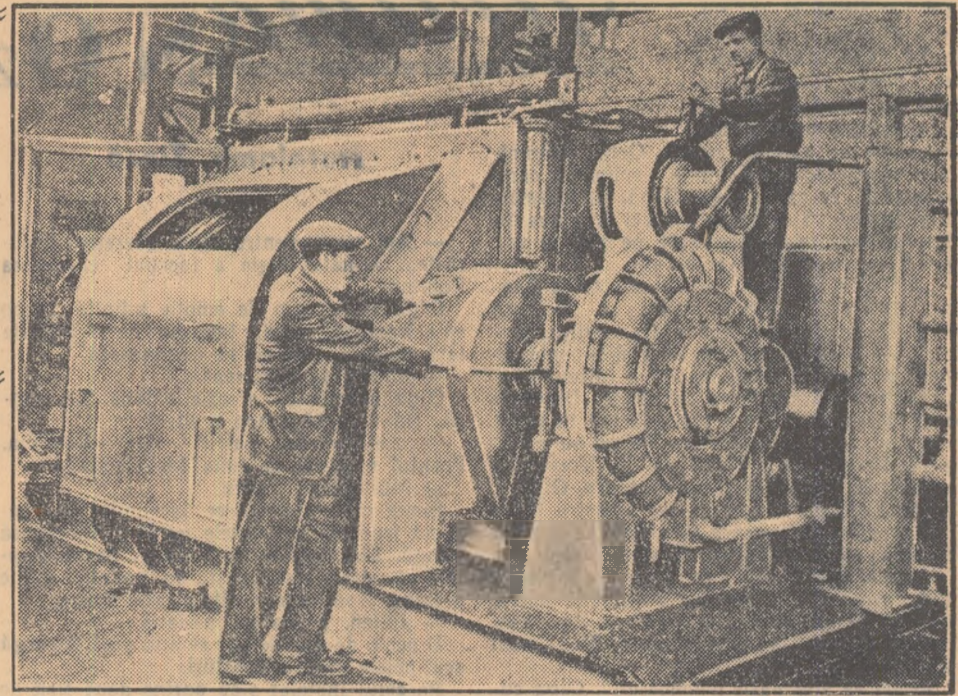
Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a nr. 2055 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 9 decembrie 1955

In cinstea Congresului partidului

Fotografia reprezintă unul din granicele moderne — granicul T.F. 18, realizat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, la uzinele „1 Mai" din Ploeşti. Construcţia lui diferă de vechiul tip prin faptul că este prevăzut cu frînă hidromatică pentru asigurarea forajului ce depăşeşte 3200 metri adîncime precum şi cu mosor automat cu fălci care asigură stabilitatea cleştilor pentru înşurubarea şi deşurubarea prăjinilor de foraj. Comuniştii Gheorghe Marin, maistru şi Piţigoi Vasile din secţia M.I., execută ultima probă mecanică a granicului.

Iniţiativa — o uriaşă forţă creatoare

DEOSEBIT DE PREŢIOASA pentru construcţia noastră socialistă, pentru dezvoltarea continuă a economiei naţionale este uriaşa forţă creatoare pe care o reprezintă iniţiativa maselor largi de oameni ai muncii.

Poporul este făuritorul tuturor bunurilor materiale şi culturale. El şi-a construit tot ceea ce este astăzi util omului, şi-a făurit cu înţelepciune de-a lungul veacurilor cultura sa pe care şi-o îmbogăţeşte zi de zi. In zilele noastre, sub conducerea partidului, poporul nostru îşi construieşte plin de încredere viitorul său fericit. Poporul muncitor, sub conducerea partidului nostru, a zdrobit odioasa împotrivire a burgheziei şi moşierimii din ţara noastră, a cucerit puterea politică şi economică în statul nostru. Pentru prima dată în condiţiile statului nostru democrat-popular a fost descătuşată iniţiativa maselor largi creîndu-se mari posibilităţi fiecărui om al muncii să-şi afirme calităţile sale, spiritul său inventiv.

Iniţiativa creatoare a oamenilor muncii din ţara noastră se face simţită din ce în ce mai mult, nu numai la locul de muncă, ci şi în cartierul sau oraşul, în satul sau comuna unde aceştia trăiesc.

In numeroase acţiuni cu caracter obştesc, organizaţiile U.T.M. sînt în primele rînduri mobilizînd masele largi de tineret care aduc în muncă entuziasmul tineresc.

In ultima vreme, litoralul Mării Negre cunoaşte un freamăt neobişnuit. La chemarea Comitetului regional U.T.M. Constanţa, numeroşi tineri au venit din cele mai îndepărtate colţuri ale regiunii, pentru ca cinstind prin muncă cel de al II-lea Congres al partidului să schimbe faţa acestor locuri.

In adunările generale utemiştii din regiune au întocmit adevărate planuri de bătălie. Fiecare doreşte să muncească pe acest şantier. Se întocmesc liste. Unele organizaţii U.T.M. au cerut să plece în întregime.

Organizaţi în brigăzi ale muncii voluntare, înfruntînd vîntul şi ploaia rece de toamnă, ei au hotărît să transforme staţiunile V. Roaită şi Eforie în oraşe ale fîntînilor ţîşnitoare, ale parcurilor cu gladiole roşii şi alei umbrite, care să încînte şi mai mult privirile.

Pînă acum au fost curăţite de iarbă şi mărăcini peste 30 ha. teren, au fost săpaţi şi transportaţi peste 6.200 m.c. de pămînt, se construiesc şi se pavează străzi, apar alei drepte şi frumoase.

Asemenea inimi fierbinţi bat în piepturile a mii şi mii de tineri ai patriei care luptă să descopere şi să folosească noi resurse locale, să valorifice materiile prime ce se găsesc în regiunea, raionul, oraşul şi satul respectiv dînd naştere pe scară locală la noi ramuri industriale care pe lîngă faptul că satisfac cerinţele locale, trimit importante cantităţi de produse şi în alte regiuni, aducînd în felul acesta un preţios aport la dezvoltarea economiei naţionale. Astfel sînt numeroase cazurile cînd din iniţiativa sfaturilor populare — organe locale ale puterii de stat — la propunerile oamenilor muncii, în anumite regiuni s-a creat şi dezvoltat o industrie proprie a materialelor de construcţie, alimentară etc., folosindu-se cu spirit gospodăresc materiile prime existente cum ar fi piatra de var, lemnul, fructele etc. Au fost create de asemenea noi ateliere, cooperative meşteşugăreşti, au fost redate agriculturii sute şi mii de hectare.

Numeroase organizaţii de bază U.T.M. iau iniţiative preţioase pe care le duc cu consecvenţă pînă la capăt.

Şoseaua ce leagă comuna Domneşti, din raionul Mihăileşti, de gară, devenea din ce în ce mai nepracticabilă avînd numeroase gropi, iar după ploile lungi de toamnă te înfundai în noroi pînă la gleznă. Cum să îndreptăm situaţia? s-au întrebat utemiştii de la G.A.S. Domneşti. Ei au găsit în scurt timp mijloacele necesare. Conducerea gospodăriei le-a pus la dispoziţie într-o duminică 10 căruţe şi 2 camioane şi astfel cei 40 de tineri entuziaşti, împărţiţi în două echipe, au cărat şi întins piatră pe şosea, făcînd-o în felul acesta uşor practicabilă.

Nenumărate sînt posibilităţile de a ne face viaţa mai bună, mai fericită. Aceasta necesită însă muncă, iniţiativă, mult spirit gospodăresc.

Folosind resursele locale şi cu sprijinul statului, în unele sate au fost construite microcentrale proprii, iar în altele a fost tras curentul electric de la S.M.T.-urile apropiate ce posedau motoare care furnizau un surplus de energie electrică. Procurarea şi îngroparea stîlpilor electrici, obţinerea şi întinderea sîrmei au fost făcute de asemenea cu posibilităţi locale de către ţăranii muncitori.

De curînd, în comuna Lespezi, raionul Paşcani ţăranii muncitori priveau pe tînărul electrician Ion Cozma care, urcat pe stîlpii electrici, proaspăt îngropaţi de ei, meşterea de zor. Mare a fost bucuria ţăranilor muncitori cînd peste puţin timp la căminul cultural, pe stradă, la sfatul popular şi în alte părţi, s-au aprins 150 de becuri răspîndind snopi de raze jucăuşe.

Organizaţiile de bază U.T.M., activul utemist, nu trebuie să uite că în rîndurile tinerilor muncitori, ţărani muncitori, elevi, studenţi şi funcţionari, există o uriaşă rezervă de elemente talentate, căutători neobosiţi ai noului, inimi cutezătoare, adevăraţi cercetători, buni organizatori, care iubesc frumosul, curăţenia şi ordinea.

Sînt însă unii activişti utemişti, care deşi primesc cu entuziasm unele propuneri bune venite din partea tinerilor sau din partea unor organizaţii U.T.M., nu luptă pentru realizarea lor în practică, dîndu-le, nu după mult timp, uitării.

In întîmpinarea celui de al doilea Congres al partidului nostru organele şi organizaţiile de bază U. T. M. au datoria să mobilizeze întregul tineret la îndeplinirea angajamentelor pe care şi le-a luat în vederea sporirii necontenite a producţiei industriale şi agricole, folosind din plin toate posibilităţile şi resursele economiei naţionale.

In lupta pentru descoperirea şi folosirea resurselor locale, la pavarea şi asfaltarea de noi străzi în oraşele patriei, amenajarea a noi parcuri, construirea de noi baze sportive, lucrări de canalizare şi de prelungire a liniilor electrice în cartierele mărginaşe, construirea unei şcoli sau a unui cămin cultural, plantarea pomilor pe marginea şoselelor, organizaţiile U.T.M., tineretul, pot să-şi spună din plin cuvîntul.

Deputaţii, învăţătorii şi profesorii utemişti sînt datori să dea un ajutor preţios organelor şi organizaţiilor de bază U.T.M. în antrenarea tuturor tinerilor la aceste acţiuni care au menirea să contribuie la înfrumuseţarea oraşelor şi satelor patriei, la ridicarea bunăstării oamenilor muncii.

Succese ale brigăzii de tineret

ARAD (de la corespondentul nostru). — Brigada de tineret condusă de comunistul Dragoş Mihai de la fabrica de maşini-unelte „Iosif Rangheţ" şi-a îndeplinit şi depăşit angajamentele luate în cinstea celui de al doilea Congres al partidului.

In luna octombrie această brigadă şi-a îndeplinit sarcinile planului de producţie în proporţie de 297 la sută iar în luna noiembrie cu 562 la sută. In luna noiembrie brigada a realizat economii în valoare de 6945 lei.

Tot în această lună ea a dat peste plan 15 cutii de viteză pentru autocamionul „Steagul Roşu", îndeplinindu-şi în felul acesta angajamentul luat faţă de tinerii de la întreprinderea „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin.

COMUNICAT

Direcţiunea centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne comunică îndeplinirea înainte de termen — anume la 10 noiembrie 1955 — a sarcinei planului cincinal cu privire la volumul producţiei globale industriale pe perioada 1951—1955.

(Agerpres)

Au mai rămas 5 metri pînă la străpungerea tunelului hidrocentralei „V. I. Lenin"

BICAZ (de la trimişii noştri). — Am străbătut în grabă 2 kilometri şi jumătate de tunel pentru a vă putea aduce, dragi cititori, o veste mare.

La 8 decembrie, după patru ani de muncă încordată, minerii de la şantierul tunel-intrare şi cei de la şantierul tunel-ieşire al galeriei de aducţiune a hidrocentralei „V. I. Lenin" şi-au trimis unul altuia prin stîncă primul mesaj.

După cum se ştie cîştigătorii întrecerii desfăşurate în cinstea Congresului partidului, cei care au cinstea de a săpa, ei singuri, ultimii metri de tunel dinaintea străpungerii sînt minerii din echipa tovarăşului Paşca Gavril.

Aşa cum fusese înţelegerea, azi pentru stabilirea exactă a distanţei dintre fronturi, trebuia să se perforeze din ambele sensuri cu cîte un burghiu de 6 metri lungime.

Minerii de la tunel-ieşire au vrut însă să facă o surpriză tovarăşilor lor. Ei au executat perforarea cu un burghiu lung de 9 metri aşa încît pe neaşteptate minerii de la tunel-intrare s-au pomenit cu vîrful de oţel apărînd în mijlocul frontului lor.

Pentru a răspunde aşa cum se cuvine, minerii din echipa lui Paşca Gavril au reţinut burghiul înfăşurîndu-l într-un fitil cu care de obicei se dă foc dinamitei.

Cu toate străduinţele minerilor de la şantierul tunel-eşire care au legat chiar perforatorul de un excavator pentru a-l smulge afară din stîncă, ei nu au reuşit să răpească trofeul dobîndit de minerii de la tunel-intrare.

In cursul după amiezii, minerii din schimbul minerului comunist Irimuş Gheorghe au continuat să dea unul din ultimele atacuri dinaintea străpungerii tunelului.

In după amiaza zilei de azi distanţa dintre echipele care lucrau la tunel-intrare şi tunel-ieşire rămăsese de circa 5 metri.

După toate probabilităţile străpungerea tunelului hidrocentralei „V. I. Lenin" va putea avea loc duminică dimineaţa. Pentru aceasta pe şantier se fac acum ultimele pregătiri.

Şi Timoftei Maria bobinatoare la întreprinderea „Electromotor" din Timişoara, îşi dă contribuţia la realizarea sarcinilor de producţie. Lucrînd la motoarele de 28 kw., ea îşi realizează angajamentul luat în cinstea Congresului partidului, depăşindu-şi planul de producţie în medie cu 84 la sută.

In întrecere cu... angajamentele

Vestea convocării celui de al II-lea Congres al P.M.R. a dat un nou şi puternic avînt în muncă tinerilor din fabrica „Ardeleana" din Sebeş-Alba. Ei şi-au luat angajamente de seamă care au început să prindă viaţă.

S-au angajat să fabrice 2000 şepci pentru copii, 1000 şepci bărbăteşti, 100 plăpumi mari, 250 plăpumi pentru copii şi au realizat pînă acum cîteva zile 1148 şepci pentru copii, 1243, şepci bărbăteşti, 69 plăpumi de 2 persoane, 320 plăpumi pentru copii. Ba au mai confecţionat şi 86 perini decor şi au izbutit să realizeze o reducere a preţurilor de cost în valoare de 34.000 lei.

Brigăzile de tineret fruntaşe conduse de tovarăşele Cionlea Carolina şi Pintea Viorica au realizat în întregime angajamentele luate.

Corespondent
IOAN DEAC

Lumină de la Paroşeni

Am răsfoit cu atenţie cîteva din cele mai recente numere ale ziarelor care apar în Capitală. Şi în fiecare am citit cu emoţie că undeva în munţii Sibiului, apele vijelioase ale rîului Sadu au fost supuse de voinţa omului pentru a da lumină, că la Borzeşti, pe valea Trotuşului, s-a terminat construcţia unei mari unităţi energetice, că undeva în Moldova s-au fabricat primele flacoane de penicilină romînească, că Doiceştii trimit acum prin liniile de înaltă tensiune milioane de kilovaţi/ore, iar la Bicaz rămîn tot mai puţini metri care despart cele două capete ale tunelului.

Alături de aceste nume cunoscute cititorilor a apărut un nume nou, Paroşenii. De el este legată o nouă mare construcţie prevăzută în prima etapă a planului de electrificare, cea mai puternică termocentrală electrică din ţara noastră. Şi aici, ca peste tot unde se duce lupta pentru ceva măreţ, a fost nevoie de pasiune, curaj, îndrăzneală.

In urmă cu cîţiva ani, prin aceste locuri, ciobanii îşi purtau turmele la păşune. Pentru ei spaţiul era îndestulător. Dar pentru cei care au ridicat pe firul Jiului această impunătoare construcţie, spaţiul era mult prea strîmt. Pe locul unde se înalţă acum turnul de răcire şi staţia de pompare a apei, se afla un capăt de deal, cu 10 m. mai înalt decît terenul din jur. Braţe îndemînatice, mînuind excavatoare, l-au săpat, încărcînd pămîntul în sute şi sute de autocamioane basculante.

Apoi au început lucrările pentru fundaţii. In zile ploioase, pe ger sau pe călduri dogoritoare, dulgherii pregăteau cofrajele, betoniştii turnau mii de tone de beton la temelia noii construcţii, neîntrerupt ziua şi noaptea, ei au lucrat cu un elan nestăvilit. Mai mult de 15.000 metri cubi de beton s-au turnat la fundaţiile clădirilor, la canalele subterane şi la alte lucrări. Cu pămîntul excavat şi săpat s-ar putea încărca aproape 4.500 trenuri a cîte 30 de vagoane fiecare.

Treptat, treptat, în peisajul obişnuit al Paroşenilor se adăuga ceva nou. Se ridicau văzînd cu ochii zidurile clădirilor, coşul de fum, turnul de răcire, sala degazorilor, depozitele de combustibil etc. La coşul de fum, înalt de 120 metri, construit numai din prefabricate de beton şi-a dat examenul şi maistrul Dumitru Stancu care a montat alături de specialiştii cehoslovaci, la o înălţime ameţitoare, mii de piese prefabricate. In acelaşi timp, jos, în corpul principal al termocentralei, o echipă de tineri entuziaşti lucra la înzidirea cazanului nr. 1, a cărui înălţime atinge 40 de m. Tineri ca Ion Roşca, Tudor Colţea, Alexandru Anghel şi alţii au făcut dovada însuşirii temeinice a meseriei de sudor de înaltă tensiune.

In sala de comandă, în canalele subterane, la staţiile de transformare, electricienii Ion Ilie, Ion Stavarache, Petru Logan, Constantin Diaconu, împreună cu tovarăşii lor de muncă, au instalat peste 40 km. cabluri de forţă de control, comandă şi semnalizări. Lucrările de construcţie conduse cu pricepere de inginerul Martin Barbaş, şeful şantierului, au fost terminate.

Din munca avîntată a constructorilor şi montorilor de la întreprinderile aparţinînd trusturilor „Energoconstrucţia" şi „Electromontaj" a fost făurită încă o cetate a luminii: termocentrala Paroşeni. Forţa ei, produsă prin arderea deşeurilor de cărbune provenite de la preparaţiile de cărbuni din Valea Jiului, va fi de mare folos furnaliştilor din Hunedoara, minerilor din Valea Jiului, ca şi multor muncitori din întreprinderile situate în regiunile învecinate.

Ca şi la alte mari obiective ale cincinalului şi la construcţia termocentralei din Paroşeni ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice a fost prezent la toate lucrările. Pe întreg echipamentul, de la primul utilaj — generatorul de 50.000 kw., cel mai puternic agregat instalat pînă acum în ţară — şi pînă la ultima piesă cu care este dotată termocentrala, sînt imprimate iniţiale ale uzinelor constructoare de maşini şi aparataj electric din Uniunea Sovietică. Avîndu-i permanent în mijlocul lor pe specialiştii sovietici, constructorii vîrstnici şi tineri au putut da viaţă într-un timp scurt proiectului acestei îndrăzneţe construcţii.

Nu peste mult timp, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., primul agregat al termocentralei va produce energie electrică.

Terminînd ultimele lucrări de montaj, constructorii şi montorii au încredinţat clădirile, maşinile, instalaţiile, viitoarelor cadre ale termocentralei. Sub supravegherea specialiştilor sovietici, se fac acum probele de funcţionare. Impreună cu inginerii şi tehnicienii care s-au specializat în Uniunea Sovietică, absolvind institute de învăţămînt superior sau lucrînd practic în termocentrale, vor lucra numeroşi tineri care au crescut odată cu noua construcţie. La cazane vor lucra mecanicii Aurel Lorentz, Ion Pîrvulescu, Petru Radu, Izidor Bîldea, Terezia Biro, toţi calificaţi din rîndul localnicilor. Tînărul Mihai Doncea, promovat în funcţia de prim maistru la camera de comandă, va lucra pentru prima oară într-o construcţie de asemenea proporţii. Alţi tineri capabili, cum sînt inginerul Horia Furtunescu, laboranta Elisabeta Furtunescu, George Nicolae, candidat de partid, vor îndeplini munci de răspundere la noua termocentrală. Mîndri că lucrează în cea mai puternică termocentrală din ţara noastră ei sînt hotărîţi să se achite cu cinste de sarcinile încredinţate.

C. PRISACARU
M. CORUŢ

Victoria colectivului de la fabrica de ciment din Turda

CLUJ (de la corespondentul nostru). Dacă pentru cimentiştii turdeni celelalte zile au avut importanţa obişnuită, ziua de 3 decembrie a fost o adevărată sărbătoare. In această zi ei au raportat că şi-au îndeplinit planul cincinal la producţia globală cu patru zile înainte de angajamentul luat în cinstea Congresului partidului.

In anii cincinalului fabrica de ciment din Turda s-a dezvoltat necontenit. A fost înzestrată cu maşini şi utilaje moderne. Astăzi de pildă se produce aici de 3,5 ori mai mult ciment decît în anul 1948.

Au crescut odată cu fabrica şi oameni noi. Numele comuniştilor Văcar Iacob şi Faur Simion au devenit de mult cunoscute muncitorilor din fabricile de ciment din întreaga ţară, pentru metodele lor de muncă înaintate pe care le aplică în producţie.

Alături de comunişti au crescut tinerii. Tînărul Ciocîrlan Nicolae este acum cel mai bun arzător la cuptorul de klinker. In noaptea de 2 spre 3 decembrie tînărul arzător împreună cu comunistul Văcar Iacob au obţinut cea mai mare producţie de klinker peste plan din istoria fabricii: 140 tone!

Mineri care lucrează în contul anilor viitori

Tinerii din întreprinderile regiunii Hunedoara, antrenaţi în întreceri socialiste în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, obţin noi realizări în munca lor.

Numeroase brigăzi de tineret au îndeplinit sarcinile ce le reveneau din planul cincinal şi acum lucrează în contul anilor viitori. Nu mai vorbim de brigada minerului Mihai Ştefan de la mina Petrila care de la 20 noiembrie lucrează în contul anului 1960.

Brigada lui Silion Gheorghe de la combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" Hunedoara lucrează acum în contul anului 1958.

Furnaliştii de la uzinele Victoria Călan şi-au depăşit angajamentul luat cu 114.614 kg. de fontă, evidenţiindu-se în mod deosebit schimbul tineretului de la furnalul nr. 2.

Frumoase rezultate obţin şi tinerii de la complexul C.F.R. Simeria. Mecanicii de locomotive Blaga Iosif şi Bob Alexandru au reuşit să economisească 52 de tone de cărbune.

Corespondent
NICHIF ACHIM

Crescuţi şi educaţi de partid

OAMENI ÎN ALB

Il cunosc de cinci ani, din prima zi a înfiinţării Spitalului unificat nr. 1 din oraş. De atunci mi-a rămas ca acum: coleg nepreţuit, prieten înţelegător, maestru... Din prima zi tot ce a făcut doctorul Paul Pătraşcu a păstrat amprenta puternicei sale personalităţi. A contribuit cu energia unui bun organizator la înfiinţarea spitalului, s-a zbătut cu răbdare, a cerut cu insistenţa medicului îndrăgostit de profesia lui utilaje şi instalaţii din cele mai moderne şi împreună cu dr. A. Weissman, dr. P. Constantinescu şi dr. I. Teodorescu —a dotat spitalul cu tot ce avea nevoie.

Poate nu mi-aş fi amintit de zilele începuturilor dacă de curînd — trebuind să întocmesc o situaţie — nu aş fi coborît la „Fişier" să răscolesc arhiva în căutarea datelor care să stabilească activitatea acestui medic. Iată-mă deci în faţa unui imens vraf de fişe, hîrtii, foi de observaţii, constatări ce constituiesc — ca un neîntrerupt şir de jaloane — bogatul film retrospectiv al muncii medicului comunist Paul Pătraşcu. Dar pe deasupra cifrelor, peste certitudinea precisă a datelor, mai uman — deosebit de cald conturat — se desprinde chipul medicului comunist din amintirile unei activităţi depuse împreună în slujba omului.

Iată-l pe doctorul Paul Pătraşcu, consultînd cu conştiinciozitatea, răbdarea şi înţelegerea obişnuită zecile de cazuri zilnice. Statura sa înaltă, cu părul cărunţit la tîmple, contrastînd senin cu molipsitorul optimism al feţei tinere — răspîndeşte în jurul-i încredere, calm, siguranţă. Vocea adîncă, caldă, risipeşte temerile, redă încrederea bolnavilor, convinge de necesitatea unei operaţii grele.

Doctorul Pătraşcu face instructaje cu medicii consultanţi despre noile descoperiri în medicină, introduce primul în spital metoda sovietică de tratament cu novocaină în maladia ulceroasă şi în boala hipertonică, face demonstraţii în orele de vizită cu doctorii din grupa sa, arătînd cum se face determinarea justă a bolii prin diagnostic diferenţiat. Doctorul ţine conferinţe şi expuneri ştiinţifice la S.R.S.C. sau instruieşte surorile, personalul auxiliar şi chiar pe bolnavi despre profilaxie în general. Doctorul studiază...

L-am cunoscut de mult pe maestrul meu într-o împrejurare cînd se părea că vigoarea optimismului său a scăzut, cînd odată, o singură dată, medicul a fost învins.

Era un caz ce a fost de la prima analiză perfect edificat; pacientul — o tînără fată de optsprezece ani — suferea de o boală incurabilă a cărui remediu savanţii nu l-au găsit încă. Doctorul s-a agăţat de o speranţă: poate boala nu a ajuns la maturitate, poate mai este încă ceva de făcut... A făcut! Tot ceea ce omeneşte a fost posibil... Tot ce ştiinţa a dăruit pînă acum practicienilor... Uneori părea că boala se retrage învinsă de avalanşa energică a luptei, că pacienta capătă culoare, voioşie... Dar într-o dimineaţă, revăzînd-o, medicul a citit pe faţa fetei sentinţa irevocabilă. Palid, chinuit, s-a apropiat şi tăcut, i-a pipăit inutil pulsul...

— Doctore, o să mă vindec, nu-i aşa? Am să mă fac bine... Spune, doctore?

Doctorul a privit întunecat în ochii copilei. Şi ochii unui om cinstit, s-au aplecat în faţa privirii întrebătoare, naive, a tinerei.

Da, fată dragă... Ai să te faci bine...

A dat să ia o fiolă dar a scăpat-o din mîna nervoasă şi ea s-a spart pe mozaic. Doctorul s-a întors şi crispat a pornit spre uşă, ocolind privirea mirată a bolnavei...

S-a întors în cabinet şi a stat o vreme cu faţa îngropată în palme, obosit, cu umerii căzuţi, îmbătrînit.

— Să-i faceţi injecţii cu morfină. Vor începe în curînd durerile...

A privit îndelung cărţile şi tratatele groase, neputincioase acum, instrumentele şi sticluţele din dulap de parcă acum le vedea pentru prima oară şi ieşi cu pumnii încleştaţi...

Cînd a revenit, părea din nou acelaşi ca mai înainte: optimist, încrezător, plin de siguranţă. Dar durerea era acolo, prezentă, în adîncul ochilor expresivi, neînchipuit de trişti...

S-a auzit o bătaie sfioasă în uşă şi în prag a apărut statura cunoscută a lui nenea Hagi, Gheorghiu Hagi, bătrînul de la cinematograful oraşului. Era emoţionat şi căuta cu privirile pe doctor. Cînd l-a văzut s-a luminat şi a păşit cu mai mult curaj.

— Am venit, tovarăşe doctor, să vă salut la plecare. Eu îs vindecat acum, dar asta, viaţa mea v-o datorez dumneavoastră...

— Lasă, nene Hagiule... Doctorul era mişcat Dumneata trebuie să te odihneşti acum. Am să-ţi fac formele pentru pensie. Ştii, cu inima nu te joci...

— Cum să ies la pensie acum? La cincizeci şi ceva de ani? Glumiţi, tovarăşe doctor. Doar nu mi-aţi dăruit viaţa ca s-o trîndăvesc de-acuma... Cît priveşte inima, ehei, ea nu-mi dă pace să mă odihnesc...

Şi a dat să plece grăbit, oarecum nemulţumit. Dar după doi paşi s-a întors spre doctor şi într-un avînt aşa neaşteptat l-a îmbrăţişat.

— Iţi mulţumesc, iţi mulţumesc şi eu şi băbuţa mea... Dar te rog uită vorba aceea cu pensia. Mi-e ruşine, zău...

Doctorul a rămas în prag privind în urma bătrînului ce păşea încet pe aleea acoperită cu frunze arămii ale parcului.

— Tovarăşe doctor, este ora vizitei. Vă aşteaptă bolnavii...

Medicul a tresărit la vocea sorei şi o luminiţă s-a aprins în ochii săi:

— Da, mă aşteaptă bolnavii...

Şi a plecat cu trupul drept, călcînd sigur pe mozaicul sălii...

...Dintre toate lucrurile pe care le-am învăţat de la maestrul meu, comunistul Pătraşcu, cel mai de seamă rămîne această dragoste caldă faţă de om şi nemărginita preţuire a curatei sale simplităţi.

Dr. TAMARA NEGULESCU
Spitalul Unificat nr. 1, Ploeşti

Ultima NOAPTE

Haralamb Zincă

Pașii grei ai temnicerului s-au depărtat. Nu se mai aud. Soarele s-a depărtat și el. Numai o rază a rămas în colțul ferestruicii. Geana ei de aur frînge zăbrelele ruginite ale temniței și, asemenea unui proiector, cade pe peretele negru. Ochii întemnițatei urmăresc cu blîndețe sclipirile care, acuș-acuș, se vor stinge. Deodată, întemnițata tresare. Strălucirea razei a ajuns în dreptul cuvintelor încrustate pe zid cu unghiile. Acum literele par de aur.

„Mîine în zori voi fi decapitată. Olga Bancic (10.5.44)". Inchide ochii și încearcă să-și închipuie cum vor arăta zorile... Zorile! Ar vrea să revadă acea dimineață de vară pe care în urmă cu ani o întîmpinase străbătînd Carpații. Nu izbutește. Deschide ochii. Raza de aur s-a topit, lăsînd în urma ei întunecime și singurătate. Totuși nu e singură. Primăvara e lîngă ea, la ferestruica cu zăbrele groase și spăimîntătoare. Olga îi vede chipul pe fărîma de cer albastru învăluit în umbrele înserării și, aevea, ca o adiere molcomă a zefirului, îi simte respirația. Intemnițata știe cum înmuguresc nopțile de mai... Amurgul se întinde puțin cîte puțin. In dreptul zăbrelelor va răsări o stea, apoi încă una... Iată-le! Pîlpîie timid. Sînt „ochii primăverii".

Iarăși se aud pașii temnicerului. Olga cunoaște acești pași, precum își cunoaște rănile trupului. Temnicerul face controlul de noapte. Se apropie. Olga îl simte la ușa de fier, îl aude cum dă înlături vizeta... Brusc, în celulă năvălește lumina unei lanterne, care neliniștită caută chipul condamnatei la moarte. O găsește. Acum, hitleristul îi zărește sîngele închegat din jurul gurii, ochii negri a căror ură încearcă să înfrîngă lumina lanternei, umbra enormă proiectată pe perete. Strigă înadins, în derîdere:

— Morgen... kaput...

Temnicerul izbucnește în rîs. Lumina se smulge. Vizeta cade. Hitleristul nu face decît doi pași, dar din urmă, îl ajunge strigătul condamnatei:

— Mîine în zori e sfîrșitul vostru, nu al meu...

O clipă, hitleristul are senzația că strigătul femeii i se încolăcește în jurul gîtului ca un laț de nedesfăcut. Se întoarce și, sălbatic, se aruncă asupra vizetei. Din nou, privirea lui înfricoșată întîlnește ochii negri ai osînditei, mai puternici decît raza lanternei. Cu aceleași mișcări brusce, trîntește vizeta și se îndepărtează. Zîmbind, Olga ascultă ecoul pașilor lui; nu s-a schimbat. Numai cuvîntul „Achtung" răsună mai sugrumat, pînă ce se mistuie cu totul.

Bezna grea a învăluit temnița. Pe cer „ochii primăverii" clipesc mereu, mai aprinși. „Ultima noapte", își șoptește Olga și gîndul îi zboară departe, spre patrie, la tovarășii ei de luptă. „N-am să-i mai văd niciodată..."

Deodată, bătăi, cînd scurte, cînd prelungi, întrerup gîndul Olgăi. Iși întoarce privirea spre peretele ale cărui bătăi, asemenea unei inimi, o cheamă. Are impresia că va întîlni chipul unui om cu care va putea vorbi. Peretele este însă același, negru, umed, respingător. Bătăile continuă, chemînd-o. Olga se tîrăște pe cimentul rece, lipindu-se și mai mult de perete. Acum, deslușește chemările. E semnalul „morse". O bucurie nestăvilită îi cuprinde sufletul. Bătăile acestea scurte și prelungi au grai. Vorbesc într-o franțuzească perfectă. Bătăile întreabă:

— Pierette, tu ești, răspunde-mi, tu ești?

Olga își simte inima zvîcnind dureros. Vrea să răspundă, însă gîndul că ar putea fi o capcană, o ține locului. „Morse" întreabă cu încăpățînare:

— Pierette, tu ești? răspunde-mi!

Intr-un tîrziu, Olga se hotărăște. Răspunde:

— Da... eu...

Incordată, așteaptă răspunsul. Sunetele din celula vecină au amuțit. „Să nu fi auzit răspunsul meu?" Repetă bătăile. De astă dată, peretele răspunde:

— Pierette... sînt Julien... Julien.

„De necrezut, Julien, tînărul lăcătuș de la Renault". Intreabă:

— Cum ai ajuns la Stuttgart?

Răspunsul nu întîrzie.

— Pentru un surplus de judecată. Cei douăzeci și doi căzuți odată cu tine au fost împușcați. Am fost adus azi dimineață. Un doctor care lucrează pentru noi mi-a spus că voi fi aruncat într-o celulă vecină cu a ta... Am încercat și... și... (bătăile sînt mai rare. Ecoul lor aduce cu sine durerea omenească)... Pierette, m-au mutilat...

Bătăile încetează. Neliniștită, Olga încearcă să se ridice, dar o durere apăsătoare în coșul pieptului o țintuiește locului. Incearcă să ciocănească mai departe, cu mîna rănită:

— Julien, curaj! Julien...

— Am vești pentru tine, Pierette, bucură-te... Armata Roșie a început eliberarea Romîniei...

Olga simte cum de emoție mîinile încep să-i tremure. Apoi, împinsă de o bucurie fără margini, începe să ciocănească.

— Julien, te rog, repetă.

Olga ascultă cu atenție bătăile. Le îngînă. Nu vrea să scape o literă.

— ...eliberarea patriei tale. Romînia. Frontul e situat pe linia Iași-Chișinău.

— Mulțumesc, Julien.

Simte cum o podidesc lacrimile. Iși reazămă fruntea de peretele umed și începe să plîngă. Sînt lacrimi de bucurie. Pe neașteptate, o sirenă izbucnește în noapte; geme prelung. Apoi se aud alte și alte sirene.

— Julien, e alarmă aeriană.

Dincolo de ușa de fier se aud pași. Aleargă sentinelele spre adăposturi.

Pe cerul înstelat s-au aprins două fîșii de lumină. Se caută, se întîlnesc, ca apoi să se despartă. Din depărtări se apropie zgomotul surd al avioanelor. Zboară la mare înălțime. Tunurile antiaeriene deschid focul. Stelele pîlpîie nepăsătoare la exploziile proiectilelor ce strălucesc o clipă, ca imediat să se stingă. Avioanele zboară peste Stuttgart, lăsînd în urmă orașul.

E iarăși liniște. Printre gratii, „ochii primăverii" zîmbesc Olgăi. Ea stă cu tîmpla lipită de perete și gîndul i se duce departe, departe, unde tristețea doinei ascunde și bucuria zilei de mîine.

Julien semnalizează:

— Pierette, îți amintești versurile:

Cît timp ca flacăra vibrăm,
Și ardem pentru libertate,
Țării, prietene să-i dăm...
Avînturile noastre toate...

— Cum să nu!... Pușkin. Ți le-am spus într-o noapte, înainte de a pleca în acțiune.

— Pierette... vom mai vedea Patria?

Olga privește întunericul celulei. „Oare Julien nu știe că mîine în zori, eu...?" Aude bătăile „Morse". Sînt din ce în ce mai slabe.

— Pierette, de ce nu răspunzi?

Olga răspunde...

— Vom revedea cîmpiile patriei noastre... Tu, ale Franței, eu ale Romîniei. Erau frumoase, dar mîine vor fi și mai frumoase. Te vei plimba pe străzile Parisului și vei spune: „da, acum îmi recunosc orașul natal".

O dor oasele degetelor. Simte cum, cu fiecare lovitură, punctează peretele cu sînge. Continuă însă să semnalizeze...

— Și partidele noastre vor ieși din ilegalitate și vor conduce popoarele spre cucerirea vieții pe care am visat-o.

Deodată, bătăile Olgăi sînt întrerupte de bătăile lui Julien. Sînt sunetele disperate. Cu greu reușește să înțeleagă.

— Pierette... S-a sfîrșit... Nu mai pot... Rănile...

Tăcerea devine grea, apăsătoare. Olga se repede în perete. Deznădăjduită, semnalizează.

— Julien... Julien... Julien...

Chemarea Olgăi rămîne fără răspuns. Intr-un tîrziu, obosită, alunecă pe ciment. Simte cum răceala îi cuprinde spatele. Rana căpătată la piept o chinuie sfîșietor. Inchide pleoapele. Vede chipul surîzător al adolescentului Julien, așa cum îl cunoscuse prima oară la Paris, într-o casă conspirativă și apoi în toate acțiunile ce au urmat... „Incă un tovarăș căzut".

Zorile se apropie. Trebuie să fie întîmpinate așa cum se cuvine. Incearcă să-și adune gîndurile, să și le organizeze.

...Astăzi este 10 mai. Astăzi ea împlinește treizeci și doi de ani, astăzi va urca treptele eșafodului pentru a fi decapitată. In ciuda amărăciunii, zîmbește. Drumul străbătut e atît de frumos!

Prima grevă, prima arestare, prima bătaie. Apoi a început să înfrunte viața umăr lîngă umăr cu mulți alții, organizat. Drumul a fost greu. „Dar oare sînt cetăți pe care bolșevicii să nu le poată cuceri?" Prin fața ochilor ei trec zile și nopți, tovarăși, închisori, acțiuni. In minte stăruie puternic primul pas. Avea cincisprezece ani...

Stătea în colțul odăii. Tremura de emoție. Obrajii îi ardeau. Tovarășii strînși în jurul mesei discutau cu aprindere. După un timp, se ridică tovarășul Grigore. El vorbi:

— La ordinea de zi mai avem primirea Olgăi Bancic în rîndul membrilor U.T.C. Are două recomandații.

Grigore avea un păr blond, bogat. Ochii lui albaștri te priveau direct, pătrunzători. O pofti:

— Olga povestește-ne viața ta...

La început, s-a sfiit. Incepuse să povestească, dar se încurcă. Insă cei de-o vîrstă cu ea o priveau cu un aer grav, serios. Așteptau. Povesti pe rînd mizeria de acasă. Cum la doisprezece ani a intrat ucenică la fabrica de plăpumi. Aici a participat la prima grevă.

Cînd a terminat, Grigore vorbi:

— Intrebări?

Oamenii o priveau cu dragoste. O fată s-a apropiat de ea și a îmbrățișat-o.

— Trecem la vot, tovarăși. Cine este pentru primirea tovarășei Olga Bancic în rîndurile U.T.C. să ridice mîna.

Votară toți.

Au părăsit casa conspirativă, unul cîte unul. La despărțire, Grigore i-a strîns puternic mîna, zicîndu-i:

— Avem încredere în tine, Olga...

Era o noapte de iunie și ploua cu stele.

...Ea moare. Mîine, locul ei în luptă îl va ocupa Dolores, fetița ei dragă. „Oare să fi primit scrisoarea mea?" Iși amintește cu duioșie frînturi din scrisoarea trimisă copilului. Scrisese cu mîna tremurîndă: „Dolores, tu vei apuca un viitor mai fericit decît al nostru, decît al mamei tale!"

In clipa aceasta, mult, nespus de mult ar vrea să simtă mînuțele copilului lovindu-i obrajii, să-și strîngă copilul la piept... „Dolores... Dolores"...

Pași grei de soldați o trezesc din visare și o fac să-și deschidă pleoapele. La ferestruică stelele se topesc, murmurîndu-i: „Da, da, Olga, ne despărțim". Intunericul se destramă. Dar primăvara e la ferestruică. Pașii se apropie. „Vin. Intîmpină-i așa cum partidul te-a învățat să-ți întîmpini dușmanii". Condamnata la moarte își încordează forțele. Se reazămă de perete. Semnalizează:

— Adio... Julien...

Incearcă să se ridice în picioare, dar nu izbutește; cade în genunchi. Pașii se apropie. Ecoul lor răsună amenințător.

Incă un efort și Olga se ridică în picioare. „Trebuie să întîmpin dușmanul, să simtă că nu e sfîrșitul meu, ci al lui". Se întoarce cu fața spre ușă. In fața ușii, răsună comenzi.

— Pluton, stai... Pe loc, repaus...

Lacătul zornăie. O cheie grea deschide o broască. Usa grea se deschide. Ofițerul S.S. n-apucă bine să intre în celulă și vrea să strige: „Scoală!"... dar osîndita stă în fața lui în picioare, privindu-l cu ură. Ofițerul dă s-o apuce de braț, s-o arunce în mijlocul plutonului. Ea se smulge însă, din strînsoarea lui, pășind bărbătește spre pluton...

In jurul ei se formează un careu de zece naziști.

— Achtung!

Careul pornește. Coridorul e lung, nesfîrșit... Olga simte cum puterile, puțin cîte puțin, o părăsesc. Rana de la piept o doare și mai aprig. Sîngerează. Simte căldura șuviței de sînge prelingîndu-i-se de-a lungul trupului, înfiorînd-o. „Hai, Olga, întîmpină zorile așa cum ți-ai trăit toată viața!"

Două porți grele de castel medieval se dau înlături. Un val de aer rece o lovește peste obraji. Incepe să se crape de ziuă. Acum, străbat o curte împrejmuită de un zid înalt și masiv. Ca și în ajun, cerul e senin. Intr-o asemenea zi a născut-o pe Dolores. Miresme de iarbă abia răsărită vin din depărtări. Un graur zboară deasupra plutonului, ca apoi să se avînte în văzduh.

Au ajuns. Comandantul închisorii o întîmpină cu un rînjet batjocoritor, dar ochii osînditei îl fac să comande:

— Schnell...

Osînditei i se poruncește:

— Urcă...

Drept, fără să șovăie, Olga urcă treptele eșafodului. Nu e singură; o însoțește primăvara. Două brațe o cuprind, legîndu-i la spate mîinile. Olga nu se împotrivește, ci trage în piept aerul rece al zorilor și strigă:

— Moarte fasciștilor! Trăiască Armata Roșie!

Mîniat, comandantul închisorii urlă:

— Schnell...

Și din nou izbucnește strigătul neînduplecat al luptătoarei:

— Trăiască Partidul...

. . . .

Către Răsărit, zorile urcau, ducînd pe umeri soarele...

In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Studio) a prezentat în premieră piesa scriitoarei Mioara Cremene „Trestiile de aur" în regia lui Ion Cojar.

Fotografia noastră surprinde un moment de mare încordare dramatică din piesa care tratează problema educării comuniste a tinerei generații: pionierul Tomca (Raluca Zamfirescu), intimidat de unchiul său, refuză să plece la școală cu toate că aceasta era dorința lui cea mai fierbinte. Cum a reușit Tomca să meargă la învățătură, greutățile pe care le-a avut de înfruntat, veți afla urmărind piesa.

SAPTAMINA CARȚII TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

ÎN LIBRĂRII GĂSIM...

C. VRINCEANU: Geometrie analitică și proiectivă

In acest tratat, destinat atît studenților facultăților de matematică și fizică, cît mai ales cercetătorilor, este sistematizat un vast material geometric care, pornind de la conceptele și problemele geometriei elementare, se dezvoltă pînă la problemele și metodele geometriei moderne.

Autorul pune în valoare contribuția adusă de geometrii romîni la patrimoniul universal al științelor matematice, contribuție care apare deosebit de bogată și aparținînd unor domenii de mare importanță.

Culegere de probleme de rezistența materialelor de prof. GH. BUZDUGAN și alții.

A apărut „Culegere de probleme de rezistența materialelor", volumul II. In această culegere sînt tratate problemele speciale ale rezistenței materialelor fiecare capitol fiind divizat în trei grupe: — definiții și formule; — probleme rezolvate; — probleme de rezolvat.

Aceste probleme speciale se predau la majoritatea facultăților noastre tehnice, lucrarea adresîndu-se tuturor studenților de la institutele tehnice și inginerilor.

Manualul inginerului petrolist

Manualul inginerului petrolist — seria nr. 44 — recent apărut — este primul dintr-o serie de volume tratînd despre foraj și tehnologia extracției țițeiului. Acest volum cuprinde: hidraulica generală și subterană, fizica zăcămintelor de hidrocarburi și proiectarea exploatării zăcămintelor. Lucrarea cuprinde un bogat material de bază, util cadrelor de ingineri și tehnicieni petroliști.

S. HERȘCOVICI— N. HONAC: Călăuza muncitorului din filaturile de lînă cardată și pieptănată

Lucrarea cuprinde descrierea operațiilor și mașinilor din secțiile de preparație ale filaturii de lînă cardată și pieptănată, descrierea defectelor din cursul acestor operații și remedierea lor.

In ultima parte, în afară de noțiuni despre normele de producție, sînt descrise metodele înaintate de muncă aplicate în acest sector precum și norme de tehnică a securității muncii.

E. BOTEZ: Acționarea hidraulică a mașinilor-unelte

Lucrarea cuprinde descrierea principalelor sisteme hidraulice folosite în acționarea mișcărilor principale și de avans, a instalațiilor hidraulice pentru deservirea mașinilor-unelte și a sistemelor hidraulice de copiere.

Lucrarea se adresează studenților, inginerilor și tehnicienilor care lucrează în domeniul construcției și utilizării mașinilor-unelte acționate hidraulic.

* *Toate aceste lucrări au apărut în Editura Tehnică.*

Rădăcini ale lipsei de inițiativă

Note despre activitatea Comitetului raional U.T.M.-Aiud pentru întărirea organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile colective

Relieful raionului Aiud din regiunea Cluj este mai mult deluros, ceea ce ar putea să-ți dea impresia la început că agricultura și mai ales cultura principalelor plante agricole, n-ar avea perspective prea mari de dezvoltare. Dar prin acest raion trece Mureșul, în a cărui luncă se găsesc terenuri întinse, deosebit de fertile, în care cultura grîului, porumbului, a diferitelor legume și a altor plante dă rezultate foarte bune. Raionul Aiud are toate posibilitățile de a da o mare cantitate de diferite produse agricole — de la fructe și struguri pînă la cereale, legume etc. In plus, datorită climei și pășunilor bune, creșterea vitelor poate cunoaște o largă dezvoltare.

Aceste posibilități sînt valorificate în primul rînd de către gospodăriile colective din raion care, datorită organizării lor socialiste, dezvoltă multilateral producția și avutul obștesc, obțin în fiecare an recolte tot mai mari pe unitatea de suprafață și producții tot mai sporite de la fiecare animal furajat.

O forță însemnată în gospodăriile colective din raionul Aiud o constituie tinerii. In multe locuri ei au sarcini de răspundere — ca utemiștii Alexandru Decsei și Babos Rezsi, șefi de echipă în gospodăria colectivă din Lunca Mureșului, sau, ca simpli colectiviști, sînt fruntași în muncă — ca Alexandru Szabo, Ștefan Szabo, Pavel Takacs și Iosif Takacs din gospodăria colectivă Unirea, care au făcut anul acesta sute de zile-muncă.

Cercetîndu-se însă mai îndeaproape munca organizațiilor de bază U.T.M. din raionul Aiud în rîndurile tinerilor colectiviști, se observă faptul că aci nu se acordă atenția cuvenită stimulării și încurajării inițiativei, atragerii tinerilor colectiviști în anumite sectoare importante ale gospodăriilor colective.

Există, în raionul Aiud o preocupare insuficientă pentru îmbogățirea cunoștințelor agrozootehnice ale utemiștilor și tinerilor. Acum cînd cursurile și cercurile învățămîntului agrozootehnic de masă s-au deschis, la gospodăria colectivă din Lunca Mureșului numai patru utemiști participă la lecții, din 16, cîți numără organizația de bază U.T.M. Reiese cu limpezime ce fel de muncă se duce pentru atragerea tinerilor la cercul agrozootehnic. Cam la fel stau lucrurile și la Unirea — unde din 24 utemiști numai 7 participă la lecții — și la Războieni și, probabil, în multe alte gospodării colective din raion, deoarece la comitetul raional U.T.M. „nu se știe" cîți utemiști sînt înscriși la cercurile agrozootehnice.

Organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective nu îndrumă pe tineri să-și însușească noi profesii, să muncească în sectoare de care depinde foarte mult creșterea avutului obștesc — de pildă în sectorul zootehnic. In gospodăria colectivă din Unirea un singur tînăr— Meleg Alexandru — muncește în sectorul zootehnic.

Cele mai multe comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. din raionul Aiud nu-și îndreaptă atenția asupra problemelor dezvoltării multilaterale a gospodăriilor și chiar muncesc la întîmplare. In unele organizații de bază U.T.M. (Lunca Mureșului, Unirea) nu există planuri de activitate pe ultima perioadă a anului, iar în planurile pe trimestrele trecute nu se găsesc aproape de loc prevederi cu privire la participarea la muncă a tineretului, la acțiuni tinerești în legătură cu sporirea recoltelor sau a producției animale. Se înțelege ușor unde duce acest fel de „muncă": la o activitate îngustă de moment, depărtată de problemele arzătoare ale tuturor colectiviștilor.

Este cunoscut că o latură a întăririi activității organizațiilor de bază U.T.M. o constituie munca organizatorică. Lipsurile existente în această privință în raionul Aiud frînează serios munca tinerilor colectiviști, îi lipsesc de posibilitatea de a obține realizări mai însemnate, de a-și mări contribuția la dezvoltarea gospodăriilor colective. Au existat cîndva, în gospodăriile colective din raion, multe echipe de tineret. Deocamdată nimeni — nici în organizațiile de bază, nici la comitetul raional U.T.M. — nu se gîndește la posibilitatea reînființării lor. De fapt, ar fi și prematură această reînființare, atît timp cît nu sînt lichidate alte lipsuri din activitatea organizațiilor de bază U.T.M. De pildă, unele comitete ale acestor organizații sînt incomplecte, iar în altele sînt utemiști nelegați de munca din gospodărie. La gospodăria colectivă din Lunca Mureșului secretarul comitetului, Ștefan Cocu, lucrează de peste trei luni ca lăcătuș la stația C.F.R. Războieni, iar în acest timp n-a dat nici un ajutor organizației. Unul din membri acestui comitet, Ana Vass, s-a îndepărtat foarte mult de munca organizației în ultima vreme, astfel că tovarășa Angela Albu este nevoită să se ocupe singură de toată activitatea comitetului. La gospodăria colectivă din Unirea, comitetul este doar în mod formal complect, căci nici unul dintre membri nu e legat direct de munca de producție: secretara, Bollo Iuliana, este contabila gospodăriei; dintre membri, Grigore Meleg este magazinerul gospodăriei și Iolanda Kardan — contabilă la... sfatul popular.

Cu asemenea comitete este explicabil de ce organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective nu cresc, nu numai ca activitate, dar nici măcar numeric. Tinerii colectiviști nu sînt destul de puternic atrași către organizație, datorită lîncezelii care domnește în multe locuri. Din această pricină, tineri pricepuți și harnici, ca de exemplu Takacs Iosif din gospodăria colectivă Unirea rămîn încă în afara rîndurilor organizației.

Aceste cîteva spicuiri din munca utemiștilor și tinerilor colectiviști din raionul Aiud privesc direct activitatea comitetului raional U.T.M. Este drept că la comitetul raional U.T.M. există preocupare pentru munca organizațiilor de bază din gospodăriile colective. De curînd chiar, comitetul a analizat activitatea unei organizații de bază U.T.M. Cu toate acestea, lipsurile existente dovedesc cel puțin faptul că nu s-au luat cele mai potrivite măsuri — pe baza acestei analize. Mai mult, obiceiul ca la un moment dat toate forțele comitetului să fie îndreptate într-o singură direcție, dovedește lipsa unei munci continue, pline de conținut, pentru întărirea organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile colective. Nimeni nu contestă importanța diferitelor campanii, dar este dovedit că o bună organizare a muncii poate garanta și rezolvarea problemelor „de moment" și îndeplinirea sarcinilor permanente ale organizației noastre.

B. CLATICI

Din activitatea tinerilor din industria lemnului și hîrtiei

O întrecere însuflețită

De curînd la I.P.R.O.F.I.L.-Balta Sărată din Caransebeș a început întrecerea pe profesii a tinerilor.

Intrecerea se desfășoară intens între gateriști, șlefuitori, lustruitori, curbatori și stivuitori. Cel mai bun gaterist pînă la această dată e tînărul Iosif Makov care-și depășește zilnic planul de producție cu 25-30 la sută. In întrecerea dintre șlefuitori, tînăra Dumitru Floarea a obținut cele mai bune rezultate, depășindu-și zilnic norma cu 60-80 la sută. Titlul de cel mai bun pe profesie, în întrecerea dintre curbatori a revenit lui Rusalin Lungocea care are zilnic o depășire de plan de 30-40 la sută.

In întrecerea pe profesii pentru titlul de „cel mai bun" tinerii muncitori de la I.P.R.O.F.I.L.-Balta Sărată sînt hotărîți ca în cinstea Congresului partidului să obțină rezultate deosebite.

Corespondent
NICOLAE PÎRVU

Tineri curajoși

La început o ploaie măruntă, apoi deasă, tot mai deasă, iar în cele din urmă ploaia a devenit torențială. Aceasta a provocat multe neajunsuri prin părțile locului. La I.F.E.T. Drencova din regiunea Timișoara, rețeaua telefonică a fost grav deteriorată pe o distanță de mai mulți kilometri. Trebuia grabnic restabilită legătura telefonică. Conducerea întreprinderii a numit pentru refacerea liniei telefonice o echipă de utemiști, în frunte cu tînărul inginer Roșianu Mihai. Neprecupețind forțele, înfruntînd ploaia și vîntul, echipa de tineri a reușit ca în numai 5 zile să restabilească în întregime rețeaua telefonică.

Pentru inițiativa și dîrzenia dovedită, echipa de tineri care a restabilit rețeaua telefonică a fost dată exemplu pe întreprindere.

Corespondent
IEVA ION

PĂDURI ȘI FABRICI

Printre tăietorii de lemne

Ce frumoasă și plină de farmec e pădurea dimineața! Iar cîntecele tăietorilor de lemne o umplu de viață.

Aici, la I.F.E.T.-Oravița l-am întîlnit pe priceputul corhănitor, Petru Teodoriu, șeful unei brigăzi de tineret. E un vechi tăietor de lemne. A apucat și vremurile vechi de pădure.

Amară a fost viața pentru noi în trecut — îmi povestește el. Lucrai cîte două săptămîni fără bani și fără pită. Apoi cînd mergeai la stăpîn să-ți ceri dreptul, abia dacă scoteai salariul jumătate. Om cît muntele de voinic, după o iarnă de muncă ieșeai în primăvară cu sănătatea șubredă. N-aveai unde te adăposti ca lumea. Cîți tăietori de lemne nu s-au distrus în pădurile astea! N-aveai alte mijloace de doborît copacul decît toporul. Acum s-a schimbat viața în pădure de nu-ți cred ochii. Ai văzut numai ce dormitoare avem? Curate ca-n farmacie. De drag să stai în ele. Tinerii sînt șugubeți și spun seara snoave de rîzi cu lacrimi. Parcă poți să stai de-o parte? Dar îs harnici.

Vezi ce mai fierăstraie avem? Cu astea dobori copacul cît ai clipi din ochi. Și nici nu obosești. Era așa, cam pe la 1 octombrie. Vine la mine Carol Pörtic și ăsta un om șugubăț Dar tare priceput, să știi, în ale corhănitului. Conduce o brigadă de tineri. Și cum ziceam, vine la mine și — citind angajamentul scris — îmi propune: „Brigăzile de tineret conduse de tovarășul Petru Teodoriu și Carol Pörtic se angajează ca în cinstea Congresului partidului să realizeze pînă la 20 octombrie planul pe luna noiembrie.

— Ce zici baci Petru — mă întrebă el — te prinzi?

Mă bucuram și în același timp îmi era ciudă că nu mă gîndisem ș ieu la asta. După asta vin utemiștii Ion Păun și Pavel Gheciu și mă întreabă:

— Cunoști angajamentul nostru, baci Petru?

— Ba bine că nu, am răspuns eu.

Trebuia să ne organizăm mai bine munca, altfel ne făceam de rușine. Așa că am tăiat în pădure stocuri mari de lemne și cînd am socotit că aici nu mai e nevoie de numărul obișnuit de tineri, i-am repartizat la sortarea și încărcarea lemnelor. Cît despre utemiștii Ion Păun și Pavel Gheciu să știi că ei și-au depășit tot timpul planul cu 50 la sută. Iar angajamentul nostru a fost realizat cu 5 zile mai devreme, adică am îndeplinit planul și pe luna noiembrie, la 15 octombrie.

Cînd m-am despărțit de tovarășul Teodoriu, tot timpul pe drum încercam să fac o comparație între tăietorii de lemne din trecut și cei de astăzi care seara țin șezători sau citesc ziare iar ziua muncesc în așa fel încît realizează planul de producție pe o lună în numai două săptămîni.

Corespondent
ION ANASTASIU

Cînd se cuibărește nepăsarea

Continua îmbunătățire a procesului tehnologic e o problemă care preocupă îndeaproape pe muncitorii și tehnicienii fiecărei întreprinderi. In legătură cu aceasta vrem să facem unele observații.

La secția caiete a fabricii „Steagul Roșu" Bacău tovarășul Adjudeanu Gheorghe a propus la linierea hîrtiei pentru caiete un dispozitiv de liniere a hîrtiei în bobine, în locul linierii în coale. Cu acest dispozitiv s-ar putea obține o liniere bună, de calitate, iar datorită măririi vitezei de lucru, productivitatea muncii ar crește cu peste 20 la sută. Dar cu toate avantajele ce le prezintă acest dispozitiv, atelierul mecanic tărăgănează cu executarea lui de mai bine de un an.

De asemenea a fost propus un dispozitiv pentru tăiatul hîrtiei în coli, pe loc, cum iese din fabricație. Transportarea sulurilor de hîrtie la secția finisaj se face anevoios. In timpul transportului sulurile se izbesc unele de altele, ceea ce reduce mult calitatea. Nici această propunere nu a fost luată în seamă.

O altă problemă deosebit de importantă pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru ar fi încălzirea cu aer cald a cilindrilor mașinilor de liniat. Deși sezisată în repetate rînduri de tărăgănarea aplicării acestor propuneri, conducerea întreprinderii a manifestat și continuă să manifeste o atitudine de nepăsare.

Buna organizare a muncii de asemenea lasă de dorit în multe privințe. Aprovizionarea secțiilor cu hîrtie de către sala mașinii a VI-a se desfășoară încă defectuos. Deseori, nefiind la timp alimentate cu hîrtie, a fost nevoie să se oprească mașinile de liniat. Tovarășul Cucu, șeful secției finisaj, care răspunde direct de această problemă, trebuie să fie pătruns de mai mult spirit de răspundere.

Mult s-a neglijat la noi preocuparea pentru ridicarea calificării profesionale a tinerilor. Nu există în fabrică nici un curs de calificare, iar slaba calificare a unor tineri se resimte din plin în procesul de producție. Adesea, din cauza lipsei de calificare, tineri ca Pintilie Constantin, Mișca Maria și Aurica Maria dau hîrtie de proastă calitate.

La noi se mai menține încă obiceiul de a lăsa lucrul cu o jumătate de oră mai devreme. Și acesta e unul din factorii care împiedică realizarea cu succes a planului de producție.

Comitetul U.T.M. pe fabrică poartă o mare răspundere pentru aceste neajunsuri manifestate în activitatea tinerilor. El n-a făcut încă nimic pentru a mări interesul tinerilor în vederea obținerii unei hîrtii de bună calitate și pentru a întări disciplina la locul de muncă.

E necesar să se organizeze adunări generale U.T.M. în care să se discute abaterea de la disciplină a unor tineri și în care să se ia hotărîri concrete în acest sens.

In vederea obținerii unei hîrtii de calitate superioară conducerea întreprinderii trebuie să fie mai interesată în perfecționarea procesului tehnologic, să acorde mai mult interes inițiativelor plecate din rîndul muncitorilor și să ia grabnic măsuri pentru creșterea nivelului de calificare profesională a tinerilor muncitori.

Corespondent
Ing. ION BRANEA

Întovărășirea agricolă „23 Decembrie 1955"

Zilele trecute 49 familii de țărani muncitori din comuna Toboliu au inaugurat cea de-a 30-a întovărășire agricolă din raionul Oradea. În cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., noua întovărășire a luat denumirea de „23 Decembrie 1955". Primii care s-au înscris în întovărășire și au contribuit la atragerea și altor țărani muncitori pe făgașul lucrării în comun a pămîntului au fost comuniștii Traian Cristea, Gh. Banu, Teodor Mihes, Gh. Gherman și alții.

În ultimul timp, în regiunea Oradea au luat ființă încă 54 de întovărășiri agricole care cuprind aproape 5.000 familii. De asemenea, în gospodăriile colective existente au fost primiți 300 de noi membri.

Predau cotele către stat

Zilele acestea, țăranii muncitori din raioanele Gura Humorului și Rădăuți și-au îndeplinit planul anual de predare a cotelor de lapte de vacă, iar cei din raionul Săveni au predat în întregime cota de carne. În raioanele Suceava, Dorohoi, Darabani, Fălticeni și altele, planul de colectări la produsele animale a fost realizat pînă acum în procente de 90—99 la sută. Planul de colectare pe regiune la produsele vegetale a fost realizat pînă acum în procent de 97 la sută la grîu și secară, 90 la sută la floarea-soarelui, 92 la sută la alte boabe, 90 la sută la porumb, 92 la sută la in etc. În raioanele Săveni, Fălticeni, Dorohoi și Botoșani colectarea produselor agricole vegetale se apropie de sfîrșit.

Un nou cămin cultural în regiunea Baia Mare

În cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., țăranii muncitori din comuna Groși din raionul Lăpuș au inaugurat zilele trecute noua clădire a căminului cultural construită în mare parte prin contribuția cetățenilor. Pentru construirea căminului cultural statul a mai acordat suma de 70.000 lei.

Căminul cultural are o sală de spectacole cu o capacitate de 700 de locuri, o bibliotecă, o sală de lectură și o sală de ședințe.

Acesta este cel de al 381-lea cămin cultural inaugurat în ultimii ani în regiunea Baia Mare. Numai în raionul Lăpuș, unde înainte nu exista nici un lăcaș de cultură, funcționează astăzi 54 cămine culturale și 2 case de citit. În întreaga regiune își desfășoară activitatea 85 case de citit.

Colaborarea culturală dintre R.P.R. și R. P. Bulgaria

Joi dimineață, a sosit la București delegația bulgară care va participa la elaborarea și semnarea planului de lucru pe anul 1956 pentru aplicarea convenției de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. P. Bulgaria.

Din delegație fac parte: Ciudomir Petrov, vicepreședinte al Comitetului de prietenie și relații culturale cu străinătatea, și Marin Peșev, șeful sectorului de propagandă din Comitetul de prietenie și relații culturale cu străinătatea.

La sosire, în Gara de Nord, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: dr. I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, C. Ionescu Bujor, director general în Ministerul Învățămîntului, C. Nistor, director în Ministerul Afacerilor Externe, M. Mihalache, director general adjunct în Ministerul Culturii și alții.

(Agerpres).

Tribuna propagandistului

Perseverență și continuitate în pregătire

Pentru prima dată muncesc ca propagandistă a cursului seral U.T.M. din întreprinderea noastră. De la început mi-am dat seama că mi s-a încredințat o muncă frumoasă dar plină de răspundere. De temeinicia pregătirii propagandistului depinde în mare măsură nivelul lecțiilor și al convorbirilor. Acest lucru m-a hotărît să mă pregătesc în așa fel încît să pot dovedi organizației că sînt demnă de încrederea acordată. Pentru a ști în ce direcție să mă pregătesc mai mult am discutat cu unii tineri care au urmat anul trecut cursul seral. Din discuțiile cu ei am constatat că lecțiile nu au fost predate cu regularitate și la nivelul corespunzător. De asemenea, propagandistul nu se interesa de însușirea de către toți cursanții a lecțiilor predate și nu a făcut nimic pentru ajutorarea celor care înțelegeau mai greu unele probleme. Discuțiile acestea m-au convins că propagandistul care dorește să îmbunătățească de la o lecție la alta calitatea cursului seral trebuie să muncească cu multă hotărîre, perseverență și continuitate în pregătirea sa.

În munca noastră de pregătire, de ridicare a măiestriei propagandistice de un mare ajutor ne este buletinul editat de C.C. al U.T.M. „Din experiența Comsomolului".

Nu de mult eu am studiat unele materiale cu privire la organizarea noului an școlar în rețeaua învățămîntului politic, apărut în buletinul nr. 6 din 1954 și materialul „Să înlăturăm cu hotărîre lipsurile din învățămîntul politic", apărut în nr. 4 din acest an. Din aceste articole am învățat multe lucruri. Așa de pildă am învățat că propagandistul trebuie să aibă în permanență grijă de felul în care se pregătește pentru lecție.

Dar aceasta nu este suficient. El trebuie să se îngrijească ca lecția să fie expusă într-o formă vie și atrăgătoare. De asemenea am mai învățat că propagandistului îi pot fi de mare folos hărțile, albumele, vitrinele de fotografii și alte materiale demonstrative privind istoricul dezvoltării patriei și al întreprinderii. Principalele elemente în munca cursului — se spune în unul din aceste materiale — sînt expunerile propagandistului, precum și organizarea unor convorbiri vii, tovărășești, asupra lecțiilor predate. Studierea acestor materiale m-a ajutat să-mi dau seama că lecțiile vor fi convingătoare dacă vor fi ilustrate cu exemple vii, cu fapte luate din viața noastră nouă, din viața întreprinderii și a cursanților.

De la propagandistul organizației de partid am învățat cum se întocmește un plan conspect de lecție și cum trebuie să muncesc cu cursanții care înțeleg mai greu lecțiile predate.

Am aflat că în numerele trecute ale buletinului „Din experiența Comsomolului" au fost publicate unele articole cu privire la limbajul propagandistului, la metodica organizării convorbirilor și altele. Îmi propun să studiez acum două materiale despre limbajul propagandistului, apărute în numerele 39—40 din anul 1953. După aceea voi căuta în colecția mai veche a buletinului și alte materiale legate de munca noastră. Sînt convinsă că pregătindu-mă continuu și învățînd din experiența propagandiștilor de partid, studiind neîncetat bogata experiență a propagandiștilor comsomoliști voi reuși nu numai să asigur participarea regulată a cursanților ci și însușirea de către ei a lecțiilor predate la curs.

ANDREI EUGENIA
propagandista cursului seral U.T.M. de la întreprinderea Construcții Metalice căi ferate Pitești

O seară studențească închinată partidului

În amfiteatrul „Nicolae Bălcescu" al Facultății de filologie un grup de studenți și studente fac ultimele pregătiri, acoperă tabla și catedra cu pînze mari, roșii pe care prind din loc în loc flori și crenguțe de brad. Alți studenți și studente recitesc versurile învățate. Iată, unul mai nervos se frămîntă, închide brusc cartea și o trîntește pe bancă îngăimînd: „nu merge, nu merge de loc", apoi rămîne cu capul în mîini și cu privirea ațintită la pînza roșie. Încet, încet se liniștește, ochii lui capătă lumină... Ia cartea, o deschide și o ia de la început.... și totuși merge, merge, din ce în ce mai bine.

Mai sînt două ore și seara de poezie închinată partidului va începe...

★

Încă la adunarea de alegeri a anului IV, utemiștii au discutat cum să întîmpine Congresul partidului. Printre altele, un student a propus să fie organizată o seară de poezie închinată partidului, la care să fie invitat să vorbească un tovarăș ilegalist. Adunarea a primit cu entuziasm această propunere, care a devenit apoi o hotărîre.

Eforturile studenților la învățătură s-au înzecit. Bibliotecile facultății au început să fie frecventate din ce în ce mai mult, la seminarii discuțiile s-au înviorat, absențele nemotivate sînt din ce în ce mai puține. Dar nici seara de poezie n-a fost uitată. Adeseori la afișierul din holul facultății se putea citi următorul anunț: „Tovarășii pentru recitări să vină în sala 9". În sală, tovarășele Doina Cincă și Paula Litman organizau și conduceau repetițiile, dădeau sfaturi, ajutau pe colegii lor să înțeleagă cît mai bine versurile pe care le citeau și să le redea fidel.

Dar nu numai cei care au pregătit recitările au muncit la organizarea acestei serate, ci și alți studenți printre care Aspazia Hăiduțu, responsabila culturală în biroul U.T.M. al anului IV sau tovarășii care au muncit la pavoazarea sălii. Niciodată amfiteatrul „Nicolae Bălcescu" nu arăta mai frumos ca acum. Sala e plină de studenți și studente care așteaptă începerea programului. Și iată, împreună cu tovarășii profesori, membrii de partid și studenți fruntași, intră tovarășa Ilca Melinescu, directoare a Editurii „Cartea Rusă", luptătoare ilegalistă. Aplauzele ce izbucnesc în bănci sînt pline de căldură. În liniștea ce s-a lăsat apoi, un glas domol evoca momente ale luptei comuniștilor din timpurile aspre ale ilegalității. După aceste evocări vii au urmat alte evocări — acelea ale poeților noștri despre Chivără Roșie, Donca, bărbatul pierdut în război, bătrînul Remeș și Lazăr de la Rusca, iată atîția eroi, oameni noi, comuniști, pe care Mihail Beniuc, Marcel Breslașu, Nina Cassian și Dan Deșliu, i-au cîntat în poezii frumoase, dîrze și pline de viață.

★

A fost recitată și ultima poezie, dar programul tot nu s-a sfîrșit. În facultatea noastră sînt poeți care au ținut să-și spună și ei cuvîntul în acest moment de evocare. S-au ridicat Florian Pietraru, Hriztea Stănescu și Doina Ciurea, poeți mai tineri. Versurile lor simple, dar pline de sinceritate au fost ascultate cu bucurie de colegii din bănci. Era tîrzie ora, studenții erau obosiți, dar din versurile impetuoase izvora o forță care-i ținea cu atenția încordată. În sală e tăcere, se aude doar glasul celui care recită.

Corespondent
PAVEL RUXANDOIU

Note bibliografice

Ilya Ehrenburg: „Oamenii vor să trăiască" *)

Ilya Ehrenburg este unul din cei mai cunoscuți și iubiți scriitori sovietici, la noi în țară ca și în lumea întreagă. Operele sale se epuizează cu rapiditate, articolele sale apărute în presă sînt citite cu mult interes. El este cunoscut lumii întregi drept unul din scriitorii militanți pentru dreptate și umanitate, pentru respectarea omului, pentru pace.

Din tot ce scrie și a scris Ilya Ehrenburg se desprinde în mod pregnant figura scriitorului luptător. Articolele sale au însuflețit pe cei ce luptau pe front în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, au chemat la reconstrucția patriei. Ehrenburg a fost și este în fruntea luptei pentru ceea ce este nou și înaintat, el îi educă pe cititori în spiritul înaltei moralități umane. Între Ilya Ehrenburg ca om și ca scriitor există o unitate perfectă de vederi.

În volumul apărut în Editura Cartea Rusă „Oamenii vor să trăiască" sînt adunate articolele scrise de Ehrenburg după război și închinate luptei pentru pace, luminării oamenilor care nu văd încă primejdia unui nou măcel; mai cu seamă ele zguduie conștiința acelor intelectuali lipsiți de perspicacitate și înțelegere a vieții care susțin neamestecul în politică. A nu lua atitudine împotriva ațîțătorilor la război înseamnă de fapt aprobarea tacită a activității acestora — arată Ehrenburg. În a sa „Scrisoare deschisă către scriitorii din Occident", el se adresează scriitorilor de mare talent din țările occidentale cerîndu-le să-și spună cuvîntul în problema păcii, să-și afirme deschis poziția în marea problemă a contemporaneității: asigurarea păcii. „Scriitorul care scrie o carte — spune Ehrenburg — răspunde pentru toate cărțile care s-au scris înaintea lui, pentru bibliotecile din întreaga lume, pentru toate marile valori ale trecutului. Scriitorul care descrie o simplă dragoste omenească răspunde pentru toți îndrăgostiții din lume, pentru toate leagănele, pentru toate grădinile. Scriitorul care vorbește oamenilor, răspunde pentru toți acești oameni. Poate oare scriitorul acum să tacă, să se ascundă, să trădeze copilul, fericirea omenească, monumentele trecutului, soarta culturii?". În chemarea adresată oamenilor de cultură autorul avertizează pe cei care, arborînd steagul apolitismului, se eschivează cu sau fără voie de la problemele ce frămîntă o omenire întreagă: lupta împotriva războiului, împotriva armei atomice.

Din volum, în special din articolele „Glasul unui scriitor", „Răspuns unor răspunsuri", se definește limpede concepția înaltă a marelui om de litere al zilelor noastre cu privire la rolul și misiunea scriitorului în societate. Scriitorul este sfătuitorul fiecărui cetățean și lui îi revine misiunea nobilă de a arăta oamenilor adevărul, de a-i preveni să vegheze asupra civilizației, asupra menținerii păcii.

De la tribuna Consiliului Mondial al Păcii, vocea lui Ehrenburg — luptătorul neobosit pentru pace—se face puternic auzită în lumea întreagă. El demască cercurile agresive, războinice, pseudocultura și demagogia dușmane omului, chemînd popoarele lumii, oamenii de cultură la lupta pentru pacea și fericirea omenirii. „Căile pe care le urmează diferitele popoare — arată Ehrenburg cu plasticitatea unică a stilului său — nu seamănă una cu alta, cum nu seamănă nici viața de zi de zi a unui țăran chinez cu aceea a unui viticultor din Burgundia, sau a unui cioban din Argentina. Dar oamenii muncii se vor înțelege întotdeauna între ei. Fiecărui popor îi sînt scumpe tradițiile, obiceiurile și felul său propriu de viață și pacea nu poate fi instaurată dacă nu-i recunoaștem fiecărui popor dreptul său sfînt de a fi stăpîn la el acasă".

Vorbind despre trăsăturile poporului sovietic, despre spiritul de prietenie de care este animat fiecare cetățean sovietic, Ehrenburg se face purtătorul de cuvînt al poporului sovietic, care „n-a suferit niciodată de boala dușmăniei", care, însuflețit de sentimente pașnice, de încredere în viitor, desfășoară o titanică muncă de reconstrucție și construcție, luptă pentru perfecționarea continuă a tehnicii, pentru găsirea de noi și noi mijloace menite să asigure bunăstarea și satisfacerea maximă a cerințelor celor ce muncesc.

„Munciți, construiți, instruiți-vă copiii — izbînda unui sistem, triumful unei idei nu pot fi dovedite decît prin muncă pașnică, prin creație, prin ceea ce se făurește". Acesta este crezul marelui scriitor, a cărui lucidă și profundă înțelegere a fenomenelor internaționale actuale te face să-ți dai seama odată în plus că numai pe calea tratativelor pașnice, a apropierii între state, a colaborării între toate popoarele poate fi asigurată pacea, poate fi dusă și mai departe la înflorire civilizația omenească.

SELINA LUPU

*) Editura Cartea Rusă.

TELEGRAMĂ

Tovarășei DOLORES IBARRURI
Secretar general al Partidului Comunist din Spania

Iubită tovarășă Dolores Ibarruri

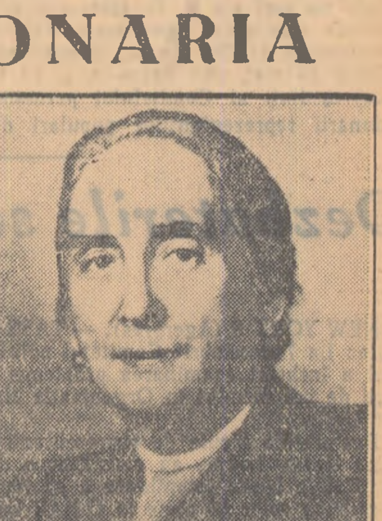
Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă trimite un fierbinte salut de luptă dumneavoastră, fiică devotată a poporului spaniol, luptătoare încercată pentru cauza atotbiruitoare a marxism-leninismului.

Clasa muncitoare din țara noastră vede în dumneavoastră pe unul din întemeietorii Partidului Comunist din Spania, a cărui activitate de aproape 40 de ani în slujba înfăptuirii idealurilor clasei muncitoare spaniole și ale mișcării muncitorești internaționale, constituie un exemplu strălucit de devotament și consecvență revoluționară.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, în numele clasei muncitoare și al poporului romîn, vă urează viață îndelungată, sănătate și succese în activitatea dumneavoastră, pentru triumful cauzei drepte a poporului spaniol, pentru pace în lumea întreagă și prietenie între popoare.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

LA PASSIONARIA

București, iulie 1955. La tribună a suit o femeie cu părul argintiu, cu trăsături energice. A luat cuvîntul... Întreaga asistență, toți cei 5.000 de auditori din sala „Floreasca" au fost ca și electrizați. Cuvintele vorbitoarei, de o energie nebănuită, aveau o putere care uimea, care mobiliza pe dată. Aceasta era Dolores Ibarruri — cunoscuta fruntașă comunistă din Spania „La Passionaria"!

Generația noastră de tineri vede în comunista Dolores Ibarruri un înalt exemplu de devotament față de cauza comunismului, o luptătoare care și-a mărturisit crezul vieții ei prin cuvintele: „Mai bine să mori în picioare luptînd pentru libertate, decît să trăiești ca un rob în genunchi".

Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist din Spania, s-a născut în urmă cu șase decenii la Gallaria, în țara Bascilor, într-o familie de mineri. Primii ani ai vieții și i-a trăit printre bogatele regiuni ale bascilor, cunoscînd oameni semeți dar nesupuși, urînd bogăția fără de sfîrșit a unor Urquij și Echevarvia. Zadarnic a încercat Dolores să-și plămădească în anii copilăriei un vis: să ajungă învățătoare. La 15 ani intră ucenică. Apoi, cunoaște amarul greu al vieții, ca femeie de serviciu la un negustor. Căsătorindu-se cu un miner, Dolores a avut șase copii. Patru dintre ei au murit în mizerie.

Viața crește din Dolores o răzvrătită împotriva stării de mizerie, împotriva amarului. Treptat își formează o conștiință politică de clasă. A început să activeze. Îndeplinea sarcini modeste: de la făcutul curățeniei la „Casa poporului", pînă la difuzarea ziarelor. Participa la întruniri. Conștiința ei politică era în plină formare. În acei ani începe să scrie în presa Partidului Comunist din Basconia. Semnătura ei devenea tot mai cunoscută: „La Passionaria". Așa și-a început activitatea politică renumita luptătoare a Partidului Comunist din Spania, Dolores Ibarruri. Iat-o povestind:

„Eu n-am uitat atmosfera de luptă și răzvrătire în care am crescut. Nu există nici un merit personal în comportarea și în activitatea mea. Eu nu fac decît să oglindesc spiritul combativ, tăria și dorința de luptă a clasei noastre muncitoare din care mă trag. Viața și munca m-au învățat să fiu nesupusă. Ba simțeam că nu este îndeajuns să fii nesupus; simțeam nevoia să știu care este cauza mizeriei muncitorilor, de ce trăiesc în belșug tocmai acei care nu muncesc, cei care nu produc... Am căutat adevărul și l-am găsit. L-am găsit în teoria marxist-leninistă. Și am devenit comunistă. Am devenit comunistă pentru că ideile comuniste ridică conștiința celor oropsiți, deschid drumul eliberării și pentru că exista deja realizarea minunată a U.R.S.S.".

Dolores Ibarruri a înțeles și a dovedit prin întreaga ei viață că a fi comunist înseamnă a lupta cu înflăcărare, în fiecare minut, pentru victoria cauzei comune.

În 1930 a devenit membră a Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania. În 1931, după răsturnarea lui Primo de Rivera, se instaurează republica. Partidul Comunist din Spania devine o forță uriașă. În anii 1932—1933, în cadrul diferitelor acțiuni de masă și mitinguri, el mobilizează masele la luptă împotriva fascismului și a războiului. Printre conducătorii acestei acțiuni se află și Dolores Ibarruri.

Ca o prețuire a luptei sale neobosite, în februarie 1936, cînd Frontul Popular a obținut victoria în alegeri, minerii Asturiei au ales-o deputat în parlament din partea regiunii lor.

În 18 iulie 1936 a izbucnit răscoala militaro-fascistă. Cei ce urau drumul libertății ales de poporul spaniol au dezlănțuit urgia. Poporul spaniol a luptat eroic împotriva forțelor unite ale fascismului spaniol și ale reacțiunii internaționale. Dolores Ibarruri se afla în fruntea luptei de rezistență, alături de Jose Diaz, secretarul general de atunci al Partidului Comunist din Spania (mort în 1942) și de ceilalți conducători ai partidului. Cuvintele Partidului Comunist mobilizau ca o forță uriașă: „No pasaran" (nu vor trece). Înaintea bătăliilor, „La Passionaria" însuflețea ostașii pe fronturile de la Madrid, Guadalajara, Toledo, Teruel. Passionaria conducea activitatea femeilor în producție, îngrijea de răniți, se interesa de refugiați și de copiii luptătorilor.

Luptele au durat trei ani... Cu toată lupta eroică a poporului spaniol care era sprijinit de proletariatul internațional, fascismul spaniol întreținut de reacțiunea internațională, a răsturnat Republica Spaniolă a poporului spaniol.

Dolores Ibarruri și-a continuat activitatea în alte condiții. Lupta ei nu a contenit nici o clipă. Ea a devenit o pildă luminoasă, un simbol al luptei poporului spaniol pentru un viitor fericit, pentru libertate. Comunista „La Passionaria" a dovedit în întreaga ei viață, strîns legată de mișcarea revoluționară, propriile ei cuvinte: „Comuniștii sînt ca oțelul; ei pot fi rupți în bucăți, dar nu pot fi încovoiați"

Popoarele din întreaga lume o stimează și o apreciază profund pe fruntașa luptei pentru pace. Dolores Ibarruri, vicepreședintă a F.D.I.F. Îndemnurile ei mobilizează, însuflețesc.

Tînăra generație cinstește în această zi împlinirea a 60 de ani de la nașterea lui Dolores Ibarruri, luptătoare înflăcărată pentru un viitor luminos al tinerei generații. Lupta pasionată, îndemnurile luptătoarei Dolores Ibarruri, sînt apreciate profund de tînăra generație. Cuvintele lui Dolores Ibarruri sînt înscrise în crezul despre viață al tinerei generații: „Noi vrem să asigurăm tinerelor generații o viață de muncă, de bunăstare, de cultură, de pace și fericire".

C. ROMAN

Motocicliștii Casei Centrale a Armatei se numără printre cei mai buni din țară. Nu odată ei au cucerit victorii strălucite în campionatele și cele mai mari întreceri din țară.

Iată-l în fotografie pe motociclistul G. Mormocea de la C.C.A. în timpul unui moto-cros desfășurat de curînd.

Printre sportivii militari

- Sportivii noului sezon
- Tineri încă necunoscuți
- *Întîlnirile unui boxer*
- Un secret...

Să facem cunoștință...

Într-o clădire de pe Calea 13 Septembrie se află cantonamentul sportiv al Casei Centrale a Armatei. Aici se află reședința de bază a unui mare număr de militari, maeștri emeriți ai sportului, maeștri ai sportului, campioni și recordmani ai țării.

Să facem cunoștință. Pe mulți dintre ei îi cunoașteți desigur. Și fără îndoială printre aceștia se numără fotbaliștii, de nenumărate ori campioni ai țării, voleibaliștii și baschetbaliștii dintre care mulți fac parte din loturile republicane respective.

Ne-ar trebui multe pagini să vorbim despre fiecare dintre sportivii militari fruntași. De aceea, ne vom rezuma să vă prezentăm doar cîțiva dintre sportivii militari, campioni ai țării.

...Anul acesta, echipa alpină formată din locotenentul Aurel Eremia, caporal Schen Matei și soldat Karácsony Ladislau au cucerit campionatul R.P.R. de cățărare pe echipe. Desigur că cititorii noștri au aflat de cursele îndrăznețe ale alpiniștilor militari de-a lungul a sute de kilometri pe vîrfurile înzăpezite ale munților noștri.

...La box, locotenent major Vasile Tiță, locotenent V. Șchiopu, locotenent major Dobrescu Mircea și sergentul Cișmaș au devenit campioni republicani la categoriile respective.

...Majoritatea curselor cicliste în anul acesta au fost cîștigate de cicliștii militari. Iar nu de mult ei au cucerit și Cupa Comisiei Centrale de ciclism.

Printre cei mai buni cicliști militari se numără și cunoscutul alergător, sergentul Constantin Dumitrescu.

...După ce au întrecut echipa Metalul-Reșița cu scorul de 7—5 (4-2), handbaliștii de la C.C.A. au devenit pentru a cincea oară campioni ai țării noastre. O performanță cu adevărat strălucită!

Mulți poate l-ați cunoscut pe locotenentul major Țigănuș Lucian, „motorul" echipei de handbal — și fără îndoială că ați observat cu cîtă pasiune luptă ca echipa sa să învingă.

...Boch Hubert e încă tînăr față de ceilalți colegi de club, dar în privința performanțelor se situează pe aceeași treaptă. El este numai unul din cei peste zece sportivi militari, campioni ai țării la natație.

...S-ar mai putea vorbi încă de multe titluri de campioni pe care le dețin sportivii armatei noastre la tir prin maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu și alții, la atletism, haltere, lupte etc. S-ar mai putea vorbi despre echipa de polo care este de asemenea campioană sau despre scrimeri care pe echipe au cucerit aceleași titluri.

Sportivul militar Marin Dochiliță care ne-a reprezentat țara la recentul mare concurs internațional de tir din capitala R.P. Chineze, a obținut o valoroasă performanță. Realizînd 579 puncte, el s-a clasat pe locul trei la proba de pistol viteză, aducînd astfel un aport prețios la cucerirea primului loc la această probă de către echipa țării noastre.

DOCHILIȚA MARIN

ȚIGĂNUȘ LUCIAN

Înainte de semifinală

Anul acesta fotbaliștii de la C.C.A. n-au reușit să obțină în campionatul divizionar A, rezultatele cu care ne-au obișnuit în anii trecuți. Acum însă ei se pregătesc cu deosebită dîrzenie pentru semifinala Cupei R.P.R.

În meciul de duminică cu Locomotiva-București, militarii sînt hotărîți să arate întreaga gamă a posibilităților lor. Reintrarea half-centrului Apolzan va întări apărarea și va mări puterea de luptă a întregii echipe.

Gata pentru start

Primii fulgi de zăpadă au adus sportivilor militari întîia bucurie a noului sezon sportiv. De acum își încep activitatea hocheiștii, patinatorii, schiorii și boberii. A venit anotimpul noilor recorduri și performanțe la sporturile de iarnă. Sportivii militari sînt gata pentru startul noului sezon.

...La Poiana Stalin schiorii sînt gata să pornească vijelios pe pîrtiile înzăpezite, să închine patriei noile lor performanțe și recorduri.

...În Orașul Stalin se pregătesc boberii. Condițiile optime de antrenament care le-au fost asigurate îi stimulează pe aceștia să se pregătească cu toată seriozitatea pentru viitoarele concursuri.

Asaltul tinerilor

Sînt nenumărați tineri care își încep activitatea sportivă în armată, iar apoi devin recordmani și campioni ai țării.

...În urmă cu cîtva timp a venit în armată și utemistul Bulgaru Aurel, un tînăr înalt, mușchiulos. Înainte de a deveni militar lucra ca mecanic auto, iar sport făcea în cadrul colectivului sportiv „Flamura Roșie"-Sighișoara. Era în echipa de handbal a colectivului care activa în campionatul regional. În ceea ce privește cunoștințele lui tehnico-sportive, acestea erau destul de modeste pe vremea aceea.

După ce și-a făcut stagiul de instrucție, Aurel Bulgaru a fost selecționat în clubul sportiv al C.C.A.

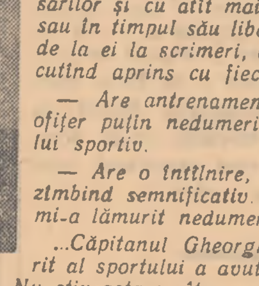
Și iată că nu după multă vreme, Aurel Bulgaru a început să fie un membru titular al echipei de handbal a C.C.A. Au început antrenamentele metodice în cadrul cărora Aurel a început să pătrundă în tainele tehnicii jocului de handbal. Astăzi, Aurel Bulgaru face parte din lotul republican de handbal și poate fi socotit ca unul dintre cei mai buni handbaliști ai țării. Și ca Aurel Bulgaru sînt mulți alți tineri militari...

Necunoscut era și soldatul Vîlsan Eugen cu cîtva timp în urmă. La început nimeni nu știa ce va scoate antrenorul lotului de atletism V. Dumitrescu din acest tînăr soldat: vreun săritor, alergător de viteză sau de fond. Chiar dacă altădată cei mai buni atleți ai țării nu auziseră despre el, chiar dacă niciodată ziarele nu „spuseseră" nimic despre el, acum Vîlsan aruncă discul nici mai mult nici mai puțin de 45 de metri.

Il cunoașteți pe Dănilă Done, campion de box pe anul trecut? Poate l-ați și admirat. Aflați însă că el a fost învins anul acesta de un tînăr de care nu prea ați auzit. E vorba de soldatul Czegeli Vasile, un tînăr boxer cu mari perspective de viitor.

Aceștia sînt numai cîțiva dintre tinerii sportivi militari necunoscuți încă, dar care astăzi dau asalt cu curaj măiestriei sportive.

Fiat se grăbește

Atît de grăbit nu l-am văzut pe Fiat nici chiar pe ring, dînd „serii" de lovituri adversarilor și cu atît mai puțin în cantonament, sau în timpul său liber. Alerga la halterofili, de la ei la scrimeri, boxeri și gimnaști, discutînd aprins cu fiecare din aceștia.

— Are antrenament? am întrebat pe un ofițer puțin nedumerit de graba cunoscutului sportiv.

— Are o întîlnire, mi-a răspuns acesta zîmbind semnificativ. Dar... nu de box. Apoi mi-a lămurit nedumerirea.

...Căpitanul Gheorghe Fiat, maestru emerit al sportului a avut multe asemenea întîlniri în anul acesta. Nu știu asta a cîta e, dar el le ține socoteala la fel ca și la acelea de pe ring în care a ieșit învingător sau a pierdut. Pînă acum, în timpul său liber a fost în numeroase uzine, fabrici și instituții unde s-a întîlnit cu tineri muncitori. La cererea acestora, le-a vorbit despre drumul său în viața sportivă, despre întîlnirile cu diferiți sportivi ai lumii. În cadrul acestor întîlniri face demonstrații de box, îi sfătuiește pe tineri să facă sport, să treacă probele complexului G.M.A.

Azi are o nouă întîlnire. De data aceasta cu tinerii muncitori de la Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, și cum de pe ring nu a lipsit niciodată atunci cînd a fost programat, nici acum nu vrea să întîrzie.

Am aflat a doua zi că gimnaștii, boxerii, scrimerii și halterofilii de la C.C.A. au făcut demonstrații în mijlocul muncitorilor de la Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" iar cu acest prilej a luat cuvîntul maestrul emerit al sportului Gheorghe Fiat. Am înțeles de ce se grăbea Fiat.

Una din îndatoririle principale

De cum intri în cantonamentul clubului sportiv C.C.A., îți dai seama că ai de-a face cu o adevărată unitate militară. Ordinea și disciplina domnește pretutindeni. La intrare face de serviciu un militar — sportiv bineînțeles — de care nu poți trece pînă nu spui cine ești și ce cauți.

În ziua cînd am vizitat cantonamentul sportivilor militari, mai mult de jumătate din aceștia lipseau. Erau la instrucție.

Am aflat atunci că aceasta — instrucția — este una din datoriile principale ale sportivilor de la C.C.A.

— Vezi dumneata, mi-a spus un tînăr sportiv, noi sîntem în primul rînd militari. Datoria noastră e să fim bine pregătiți, gata oricînd pentru a ne apăra patria dacă va fi nevoie. Și apoi, să-ți spun un secret. Instrucția ne este de un mare folos în pregătirea noastră fizică...

De acest „secret", m-am convins mai tîrziu asistînd cum halterofilul Rudan Vasile executa instrucția de front, cum mînuia arma canotorul Sîrbu Petre sau cum învăța tehnica salturilor gimnastul Eleches Andrei

GH. NEAGU

● Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane vizitează R. P. Chineză
● Adunarea Generală a O. N. U. recomandă admiterea celor 18 state

Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane a sosit la Pekin

PEKIN 8 (Agerpres). — TASS:
La invitaţia guvernului Republicii Populare Chineze în ziua de 8 decembrie a sosit la Pekin în vizită de prietenie, delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl.

Pe aeroportul din Pekin, pavoazat cu drapelele de stat ale R. D. Germane şi R. P. Chineze, delegaţia guvernamentală a fost întîmpinată de Ciu En-lai, premier al Consiliului de stat, Şen Ţziun-ju, şi Li Ţzi-şen vicepreşedinţi ai Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Pîn De-huai, Li Fu-ciun, Li Sian-nian, locţiitori ai premierului Consiliului de stat , Si Cijun-siun, secretar general al Consiliului de stat, de miniştri, de membri ai Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, de reprezentanţii partidelor democratice şi ai organizaţiilor de masă şi de Pîn Ci-jen, primarul Pekinului.

Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane a fost de asemenea întîmpinată de P. F. Iudin, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în China şi de reprezentanţii diplomatici ai ţărilor de democraţie populară şi ai unor alte state.

Peste 10.000 de oameni — muncitori, funcţionari, studenţi şi elevi — s-au adunat pe aerodrom pentru a întîmpina delegaţia guvernamentală germană.

★

PEKIN 8 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia China Nouă, în după amiaza de 8 decembrie, Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane şi şeful delegaţiei guvernamentale a R. D. Germane, care vizitează China a fost primit de Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R. P. Chineze.

Dezbaterile sesiunii Adunării Generale a O.N.U.

In Comitetul politic special

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie Comitetul politic special a încheiat examinarea problemei admiterii de noi membri în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Declaraţiile făcute de reprezentantul Statelor Unite, Lodge, au constituit o dovadă că Statele Unite intenţionează să împiedice admiterea celor 18 state în O.N.U. Lodge a stăruit asupra admiterii doar a acelor ţări care după părerea sa „corespund cerinţelor de admitere" adică a acelor ţări care sînt pe placul Statelor Unite. Reprezentantul S.U.A. a declarat că delegaţia sa nu va sprijini sub nici o formă admiterea în O.N.U. a Albaniei, Bulgariei, Ungariei, Republicii Populare Mongole şi Romîniei. Lodge s-a dedat în declaraţiile sale la atacuri împotriva acestor state.

Afirmaţiile lui Lodge că S.U.A. nu intenţionează să recurgă la „Veto" în Consiliul de Securitate cînd se va pune la vot problema admiterii acestor state, ci se vor abţine de la vot, arată că S.U.A. nu vor nici în prezent să renunţe la vechiul lor obicei de a împiedica în Consiliul de Securitate rezolvarea problemei admiterii de noi membri prin abţinerea de la vot, pentru a nu permite obţinerea numărului necesar de voturi.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik, s-a pronunţat în sprijinul proiectului de rezoluţie al celor 28 de ţări. Malik a declarat totodată că experienţa de mulţi ani a examinării în Consiliul de Securitate a problemei admiterii de noi membri arată că abţinerea de la vot, dacă este practicată de un grup în anumite scopuri politice, echivalează cu un vot negativ împotriva rezolvării problemei admiterii unui stat sau altul.

Prin abţinerea de la vot în Consiliul de Securitate, este blocată de mai mulţi ani, admiterea în O.N.U. a Albaniei, Ungariei, Romîniei, Bulgariei şi Republicii Populare Mongole. Aceasta constituie un act bine determinat de nedreptate politică faţă de aceste state şi faţă de popoarele lor. Aceasta a constituit o încălcare făţişă a Cartei, deoarece motivul împotrivirii faţă de admiterea în O.N.U. a statelor susmenţionate, nu a fost Carta sau prevederile articolului 4 din Cartă, ci considerentele politice ale acelora cărora dintr-un motiv sau altul nu le era pe plac orînduirea internă a acestor state.

Reprezentantul Indiei, Krishna Menon a scos în evidenţă lipsa de temei a argumentelor aduse de unele delegaţii împotriva admiterii în O.N.U. a Republicii Populare Mongole şi a arătat că existenţa Republicii Populare Mongole ca stat independent datează de secole.

Ziariştii relatează că Lodge, după ce a ascultat această parte a declaraţiei lui Menon, a părăsit în mod ostentativ sala de şedinţe. Menon a declarat în încheiere că Consiliul de Securitate trebuie să ţină seama de năzuinţa majorităţii covîrşitoare a delegaţilor din Adunarea Generală de a se rezolva fără întîrziere problema admiterii de noi membri.

In şedinţa Comitetului din după amiaza zilei de 7 decembrie au luat cuvîntul la discuţia generală reprezentanţii Franţei şi Canadei. Comitetul a trecut la discutarea proiectului de rezoluţie al celor 28 de ţări şi a amendamentelor la el.

Reprezentanţii Mexicului, Angliei, Salvadorului, Columbiei, Boliviei, Indiei, s-au pronunţat în sprijinul proiectului de rezoluţie al celor 28 de ţări şi împotriva amendamentelor Cubei.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik a făcut o declaraţie cu privire la amendamentele prezentate de delegaţia sovietică la proiectul de rezoluţie al celor 28 de ţări. Delegaţia Uniunii Sovietice, a spus el, are o atitudine pozitivă faţă de faptul că cele 28 de delegaţii — autoare ale proiectului de rezoluţie — au prezentat la proiectul lor o complectare care dă o formulare mai precisă propunerii cuprinse în proiect şi anume ca în O.N.U. să fie admise toate cele 18 state indicate în amendamentul delegaţiei sovietice.

Fiind pus la vot, proiectul de rezoluţie al celor 28 de ţări a fost adoptat cu o majoritate covîrşitoare de voturi. Pentru acest proiect au votat 52 de delegaţii din cele 59 care au participat la vot. Impotriva proiectului de rezoluţie au votat doar reprezentantul Cubei şi al lui Cian Kai-şi. Cinci delegaţii (S.U.A., Franţa, Belgia, Grecia şi Israelul) s-au abţinut de la vot. Cu o majoritate însemnată de voturi au fost respinse toate amendamentele delegaţiei Cubei. Rezoluţia Comitetului politic special va fi examinată la 8 decembrie în şedinţă plenară, iar apoi urmează să fie prezentată spre examinare Consiliului de Securitate.

★

NEW YORK 8 (Agerpres). — Adunarea generală a O.N.U. a adoptat cu 52 voturi, rezoluţia celor 28 de ţări recomandînd admiterea în O.N.U. a celor 18 state candidate. Au fost 2 voturi contra şi 5 abţineri.

Chestiunea admiterii celor 18 state va fi adusă acum în faţa Consiliului de Securitate care urmează să se întrunească sîmbătă sau la începutul săptămînii viitoare.

In Comitetul politic

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuţia generală în problema dezarmării şi a măsurilor pentru slăbirea încordării internaţionale.

Reprezentantul Canadei, Martin, a declarat că lumea se află „în faţa perspectivei întunecate a unei curse a înarmărilor şi mai intense" şi că această cursă a înarmărilor va necesita „cheltuieli uriaşe pentru producţia de noi tipuri de arme ofensive şi defensive". Totuşi nici el şi nici ceilalţi autori ai „Rezoluţiei celor patru", care au luat cuvîntul, nu au propus măsuri de natură să contribuie la încetarea cursei înarmărilor, interzicerea armei atomice şi reducerea armamentelor clasice.

Reprezentantul Siriei, Sukeri, a răspuns amănunţit delegatului englez, Nutting, care a încercat să arunce asupra Uniunii Sovietice răspunderea pentru agravarea încordării în Orientul Apropiat.

Declarîndu-se de acord cu faptul că situaţia din Orientul Apropiat este una din cauzele încordării internaţionale, Sukeri a spus că încordarea în Orientul Apropiat nu a fost nici creată şi nici agravată de Uniunea Sovietică. Adevărul, a spus Sukeri, este că situaţia îngrijorătoare din Orientul Apropiat este opera puterilor occidentale. Uniunea Sovietică nu are nici o bază militară în Orientul Apropiat. Uniunea Sovietică nu are acolo nici un soldat. Uniunea Sovietică nu a jignit demnitatea nici unui cetăţean din ţările Orientului Apropiat.

Ocupîndu-se de achiziţionarea de arme de către unele ţări arabe la care a făcut o aluzie foarte transparentă delegatul englez, Sukeri a subliniat că ţările Orientulu Apropiat nu mai sînt sub tutela nimănui, că ele sînt state suverane şi nimeni nu le poate lipsi de dreptul de a se preocupa de propria lor securitate.

Apoi a luat cuvîntul şeful delegaţiei sovietice, V. V. Kuzneţov. Reprezentantul U.R.S.S. a subliniat că discuţia din Comitetul Politic confirmă din nou că în prezent sarcina principală a Organizaţiei Naţiunilor Unite este de a face să înceteze cursa înarmărilor, de a asigura slăbirea continuă a încordării internaţionale şi de a favoriza stabilirea încrederii necesare în relaţiile dintre state. El a amintit că, în dorinţa de a contribui la rezolvarea problemelor internaţionale în aşa fel încît ea să ducă la întărirea încrederii între state, delegaţia Uniunii Sovietice a prezentat la actuala sesiune a Adunării Generale propunerea „Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi dezvoltarea colaborării internaţionale" şi un proiect de rezoluţie corespunzător în această problemă.

Arătînd în continuare că în cuvîntările rostite în Comitetul Politic delegaţii Statelor Unite şi Marii Britanii au denaturat poziţia Uniunii Sovietice în problemele dezarmării, V. V. Kuznetov a analizat pe larg propunerile sovietice. Aceste propuneri, a spus el, au apropiat poziţiile părţilor în problema dezarmării şi se putea spera că puterile occidentale vor întreprinde la rîndul lor acţiuni corespunzătoare în această direcţie. Reprezentanţii puterilor occidentale, a continuat delegatul sovietic, încearcă să-şi motiveze îndepărtarea de la vechile poziţii în problemele reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice precum şi refuzul de a examina luarea de măsuri concrete în aceste probleme, prin apariţia aşa ziselor „împrejurări noi" legate de dificultăţile tehnice ce stau în calea exercitării controlului asupra interzicerii armei atomice.

Dar, după cum se ştie, nu au apărut nici un fel de noi dificultăţi tehnice de acest fel.

Am dori să punem delegaţilor S.U.A., Angliei şi Franţei următoarea întrebare: recunosc ei oare forţa morală şi politică a obligaţiilor în relaţiile internaţionale şi sînt gata ca, înainte de încheierea acordului cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice, să renunţe împreună cu Uniunea Sovietică să folosească primele armele atomică şi cu hidrogen?

Reprezentantul Danemarcei, Andersen, care a luat apoi cuvîntul a decralat că rezoluţia adoptată în unanimitate la sesiunea anterioară a Adunării Generale în legătură cu dezarmarea constituie pentru toţi acei care au votat în favoarea ei o obligaţie de a depune toate eforturile pentru a împăca punctele lor de vedere anterioare şi de a realiza un compromis.

Reprezentantul Arabiei Saudite, Saleh Salfan, a subliniat că ţările mici sînt interesate în încetarea cursei înarmărilor. Nimeni nu se poate considera în securitate, a spus el, dacă cursa înarmărilor va continua. Salfan a arătat necesitatea de a se face o deosebire între „arma distrugătoare şi ucigătoare care este creată ca un mijloc de agresiune şi arma clasică care este produsă sau cumpărată de ţările mici pentru apărarea lor naţională". El a arătat de asemenea deosebirea dintre Organizaţiile cu adevărat regionale, cum ar fi Liga Arabă, creată de ţări vecine în numele intereselor generale şi blocurile puse în slujba planurilor egoiste ale unei mari puteri care nu face parte din regiunea geografică respectivă. Ca exemplu, Salfan a indicat pactul Orientului mijlociu, îndărătul căruia, după cum a spus el, se află Anglia.

In prezent, a spus el, cînd comitetul discută măsurile pentru slăbirea încordării internaţionale, Anglia încalcă suveranitatea Arabiei Saudite, săvîrşind un act de agresiune armată în Buraimi (Arabia răsăriteană).

Reprezentanţii Braziliei, Pakistanului şi Olandiei s-au pronunţat în declaraţiile lor în sprijinul proiectului de rezoluţie al celor patru puteri.

Poziţia preşedintelui Italiei faţă de situaţia internaţională

ROMA 8 (Agerpres). — TASS transmite: A fost dat publicităţii răspunsul preşedintelui Consiliului de Miniştri al Italiei, Segni, la interpelarea senatorului Sturzo (democrat-creştin). — In această interpelare Sturzo a încercat să condamne în mod direct pe preşedintele republicii, Gronchi, pentru declaraţiile făcute în cadrul audienţelor acordate unui grup de prefecţi şi grupului de ambasadori italieni acreditaţi pe lîngă guvernele marilor puteri.

După cum relatează presa, primind pe prefecţi, Gronchi le-a cerut să respecte nepărtinitor legile, să nu facă discriminare între cetăţeni în funcţie de convingerile politice şi de starea lor socială. Cu prilejul primirii ambasadorilor, Gronchi a declarat că în rezolvarea problemelor internaţionale Italia trebuie să manifeste o mai mare iniţiativă. După cum anunţă săptămînalul „Expresse", Gronchi „a declarat că Italia trebuie să ia iniţiative independente în anumite domenii de politică externă şi să păstreze în întregime libertatea de opinie".

Referitor la deosebirea între poziţiile Vestului şi Estului în problema „Securitatea europeană şi Germania", după cum a declarat Gronchi, Italia trebuie să-şi păstreze independenţa în ce priveşte aceste două probleme şi să aibă posibilitatea de a contribui la rezolvarea fiecăreia dintre ele în parte. Martino (ministrul Afacerilor Externe — N.R.) a declarat că el este împotriva acestei teze. Brosio (ambasadorul Italiei la Washington) a susţinut că politica externă a Italiei nu trebuie să se îndepărteze prea mult de politica dusă de Washington şi de ţările occidentale. Grazzi (ambasadorul Italiei la Bonn) a spus că în cercurile de la Bonn nimeni, şi în primul rînd cancelarul Adenauer, „nu doreşte în mod serios unificarea"...

Încă 10 studenţi indieni vor studia în R. P. Chineză

PEKIN 8 (Agerpres). — După cum anunţă Biroul indian de informaţii, secretarul parlamentar al Ministerului Educaţiei Naţionale a anunţat oficial că zece studenţi indieni vor pleca în curînd în China pentru a studia limba, istoria şi economia chineză, pentru a face practică într-o uzină metalurgică, pentru a studia probleme de irigaţie, de hidraulică, precum şi probleme de artă.

El a anunţat că zece studenţi chinezi se află actualmente în India pentru a studia limbile engleză, persiană, urdu şi hindu.

In urmă cu cîteva zile la Paris au manifestat soldaţi francezi, împotriva trimiterii de trupe în Maroc. Pe lozincile purtate se putea citi: „Pace în Maroc!"

Acord comercial între R. D. Germană şi Islanda

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: — După cum anunţă presa democrată germană, între organele comerciale ale R. D. Germane şi societatea islandeză „Aslend Barter Association" a fost încheiat un acord comercial pe anul 1956 în valoare de 14.700.000 de mărci. R. D. Germană va livra Islandei maşini, motoare Diesel, vase de pescuit, utilaj electrotehnic, ciment, potasiu, precum şi diferite mărfuri industriale.

Exportul Islandei în R. D. Germană va consta în primul rînd din peşte şi produse de peşte.

In vederea dezvoltării continuie a relaţiilor şi comerţului între R. D. Germană şi Islanda s-a căzut de acord asupra înfiinţării de reprezentanţe ale celor două ţări la Berlin şi Reykyjavik.

Specialişti sovietici invitaţi în India

DELHI 8 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Hindustan Times", un grup de specialişti sovietici a vizitat Institutul „Koni" în apropiere de Bilaspur (statul Madhia Prades) pentru a studia posibilitatea organizării unui institut tehnic destinat pregătirii de specialişti în metalurgie. Specialiştii sovietici au fost însoţiţi de P. H. Mehta, directorul general al şantierului de construcţii al uzinei metalurgice din regiunea Bhilai.

Potrivit relatărilor ziarului „Times of India", specialiştii sovietici în domeniul petrolului, care se află în prezent la Calcutta, au primit invitaţia de a vizita exploatările petrolifere din Assam ale societăţii „Assam Oil", precum şi rafinăria acestei societăţi din Digboe.

Conferinţa de presă a lui Dulles

WASHINGTON 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie a avut loc o conferinţă de presă a secretarului de stat al S.U.A., Dulles.

La începutul conferinţei sale de presă, Dulles a apărat comunicatul americano-portughez din 2 decembrie, repetînd afirmaţia cuprinsă în acest comunicat potrivit căreia teritoriul Goa este o „provincie a Portugaliei".

La întrebările corespondenţilor dacă s-a înregistrat sau nu vreun progres în cadrul tratativelor chino-americane de la Geneva, Dulles a declarat că în acest caz trebuie să se vorbească nu despre lipsa unui progres, ci despre faptul că în realitate nu se întreprind acţiuni în problemele asupra cărora „s-a căzut de acord".

Dulles s-a pronunţat din nou împotriva acordării unui loc în organismele O.N.U reprezentanţilor legitimi ai R. P. Chineze.

La întrebarea dacă Statele Unite încearcă într-adevăr să împiedice pe reprezentantul gomindaniştilor de a folosi veto-ul în Consiliul de Securitate atunci cînd se va examina propunerea cu privire la admiterea simultană în O.N.U. a celor 18 ţări, Dulles a răspuns că Statele Unite „au explicat naţionaliştilor" poziţia pe care ele o vor adopta, probabil, în această problemă.

In legătură cu vizita pe care primul ministru al Angliei, Eden, o va face în ianuarie în S.U.A., Dulles a declarat că tratativele dintre Eden şi Eisenhower se vor referi la problemele generale care afectează politica celor două ţări.

Senatori americani critică aspru poziţia lui Dulles

NEW YORK 8 (Agerpres). — Sprijinul acordat pretenţiilor colonialiştilor portughezi asupra teritoriului indian Goa de către secretarul Departamentului de stat al S.U.A., Dulles, în cadrul declaraţiei comune Dulles-Cunha, a produs o adîncă indignare în întreaga Asie. Aceasta a făcut ca în Statele Unite să se audă numeroase voci de protest în legătură cu luarea de poziţie a lui Dulles.

Guvernatorul statului New York, Averell Harriman, a criticat cu asprime declaraţia lui Dulles, arătînd că acesta a făcut Statelor Unite „un mare deserviciu". „Avem dreptul să-l întrebăm de ce a procedat astfel" — a spus Harriman. El a subliniat că luarea de atitudine a lui Dulles a provocat ostilitatea Indiei faţă de Statele Unite.

Părerea lui Harriman a fost sprijinită de senatorul Hubert Humphrey, care a declarat că Harriman „are perfectă dreptate". „Am înveninat relaţiile noastre cu India pînă într-atîta încît ele sînt aproape cele mai rele din istorie" — a spus Humphrey.

De asemenea, Adam Clayton Powell, membru în Camera Reprezentanţilor şi participant la conferinţa de la Bandung, a cerut demisia lui Foster Dulles a cărui politică, a spus el, înstrăinează Statelor Unite simpatia Indiei, a celei mai mari părţi din Asia Meridională şi a Africii. „Punctul de vedere al secretarului de stat este pe de-a întregul orientat spre Occident... El nu înţelege Asia" — a declarat Powell.

Lapte praf neutilizabil...

PEKIN 8 (Agerpres). — După cum anunţă posturile de radio japoneze, la 20 noiembrie au sosit în portul Yokohama 26.000 cutii cu lapte praf livrat de S.U.A.

La o verificare s-a constat că 4.000 de cutii cu lapte praf nu sînt utilizabile. In legătură cu aceasta Ministerul Sănătăţii al Japoniei a dat dispoziţie să se suspende procurarea acestui praf.

In ştire se arată că laptele praf a fost cumpărat la timpul său de guvernul S.U.A. de la patroni americani, pentru a fi vîndut Japoniei „la un preţ scăzut".

Agenţiile de presă comunică:

DJAKARTA. — La 7 decembrie a fost dat publicităţii la Djakarta comunicatul comun al guvernelor Indoneziei şi Olandei, în care se spune că la 10 decembrie vor începe la Haga tratative între cele două părţi, în probleme financiare, economice şi în problema Irianului de vest.

TOKIO. — Delegaţia de oameni de ştiinţă chinezi, condusă de Go Mo-jo a vizitat parlamentul japonez.

RIO DE JANEIRO. — După cum anunţă corespondentul din Rio de Janeiro al agenţiei France Presse, în urma unei hotărîri luate de biroul naţional al partidului social-progresist, fostul preşedinte al Braziliei, Cafe Filho, a fost destituit din postul de vicepreşedinte al partidului.

GENEVA. — La 8 decembrie a avut loc o nouă şedinţă a ambasadorilor Republicii Populare Chineze şi Statelor Unite ale Americii.

Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 15 decembrie.

Guvernul R. P. R. recunoaşte neutralitatea permanentă a Austriei

La 14 noiembrie a.c. însărcinatul cu afaceri al Austriei la Bucureşti, A. Filz, a remis Ministerului Afacerilor Externe al R.P.R. o notă cu următorul conţinut:

„Legaţia Austriei prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne şi, din ordinul guvernului său, are onoare a-i aduce la cunoştinţă cele ce urmează:

Parlamentul austriac a decretat la 26 octombrie 1955 Legea federală constituţională privind neutralitatea Austriei care a intrat în vigoare la 5 noiembrie 1955, care are următorul text:

„ARTICOLUL I

1. — Austria în scopul afirmării într-un mod permanent a independenţei sale faţă de exterior, precum şi a inviolabilităţii teritoriului său, proclamă din propria sa dorinţă neutralitatea sa permanentă. Austria va menţine şi va apăra această neutralitate prin toate mijloacele de care dispune.

2. — Pentru a atinge aceste scopuri, Austria nu va adera în viitor la nici o alianţă militară şi nu va admite niciodată să se înfiinţeze baze militare străine pe teritoriul său.

ARTICOLUL II

Guvernul federal este însărcinat cu executarea acestei legi federale constituţionale".

Textul autentic în versiune originală se află aci alăturat.

Guvernul federal al Austriei are onoare a aduce această lege la cunoştinţa guvernului Republicii Populare Romîne şi îl roagă să recunoască neutralitatea permanentă a Austriei determinată prin această lege constituţională.

Legaţia Austriei profită de acest prilej pentru a reînoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne asigurările înaltei sale consideraţiuni.

Bucureşti, 14 noiembrie 1955"

La 8 decembrie a. c. ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Grigore Preoteasa, a primit pe dl. A. Filz, însărcinat cu afaceri al Austriei la Bucureşti, şi i-a înmînat următoarea Notă de răspuns a guvernului romîn:

„Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne prezintă salutul său Legaţiei Austriei şi referindu-se la Nota Legaţiei nr. 4429 din 14 noiembrie a. c., are onoarea să-i comunice următoarele:

Guvernul Republicii Populare Romîne a luat act de Legea constituţională votată de parlamentul austriac la 26 octombrie 1955 şi intrată în vigoare la 5 noiembrie 1955 prin care Austria a proclamat neutralitatea sa permanentă şi hotărîrea de a nu adera vreodată în viitor la nici o alianţă militară şi de a nu admite stabilirea de baze militare străine pe teritoriul său.

Guvernul Republicii Populare Romîne declară că recunoaşte neutralitatea permanentă a Austriei determinată prin Legea constituţională austriacă susmenţionată.

Bucureşti, 8 decembrie 1955".

Dl. Filz a exprimat mulţumiri şi a declarat că va transmite de îndată guvernului federal al Austriei Nota guvernului romîn.

„După cum se vede, obiectivitatea nu corespunde ţelurilor d-lui Dulles"

SCRISOAREA ZIARISTULUI AMERICAN S. KENNEDY

GENEVA (Agerpres). — TASS transmite: Corespondentul agenţiei TASS la Geneva a primit o scrisoare din partea ziaristului american S. Kennedy, care îşi exprimă dorinţa ca textul scrisorii să devină cunoscut opiniei publice mondiale.

După cum se arată în scrisoare, în pofida declaraţiei făcute de secretarul de stat al S.U.A., dl. Dulles, în ajunul conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, potrivit căreia cetăţenii S.U.A. vor putea vizita cu paşaport american orice ţară, în afară de China, autorităţile americane încearcă să retragă lui S. Kennedy paşaportul numai pentru faptul că acesta „a vizitat unele ţări din Europa răsăriteană". Kennedy arată că scopul călătoriilor sale a fost de a „culege fapte pentru o carte menită să oglindească năzuinţa generală spre dezarmare, colaborare internaţională şi libertate".

„Am fost, scrie Kennedy, primul ziarist american care a vizitat China şi mi-am exprimat convingerea că China nu vrea război, dar că are dreptul să elibereze insula Taivan. Această opinie a unui american nu a fost pe placul d-lui Dulles şi al elementelor expansioniste din Wall-Street. Evident că cei din departamentul de stat al S.U.A. îşi închipuie că, retrăgîndu-mi paşaportul, mă vor sili să mă reîntorc de îndată în S.U.A., unde voi fi aruncat în mîinile inchizitorilor".

„Pretutindeni unde am fost, arată Kennedy, m-am călăuzit întotdeauna în articolele mele după principiul din patria mea — Florida — „Să nu-i spui minciuni nimănui şi să nu calomniezi pe nimeni". Dar, după cum se vede, obiectivitatea nu corespunde ţelurilor domnului Dulles".

„Faţă de încercările departamentului de stat de a-mi retrage paşaportul — scrie în încheiere Kennedy — opinia publică poate aprecia just că noua libertate a călătoriilor despre care vorbea dl. Dulles nu este decît un truc propagandistic, deoarece călătoriile în ţările socialiste sînt permise curierilor d-lui Dulles, dar nu şi observatorilor obiectivi care critică unele aspecte ale politicii S.U.A.".

Trupele regale laoţiene au dezlănţuit atacuri

HANOI 8 (Agerpres). — Potrivit unei ştiri din Vientiane, trupele regale laoţiene au dezlănţuit din nou atacuri violente împotriva forţelor de rezistenţă din Patet Lao din regiunea Pakha.

In cursul primelor zile ale acestei luni, se spune în ştire, autorităţile regale laoţiene au trimis un batalion din Xien Khoan pentru a ataca forţele de rezistenţă din Patet Lao din regiunea Pakha. Pentru a evita ciocnirile, forţele de rezistenţă din Patet Lao s-au retras din această regiune.

In dimineaţa zilei de 5 decembrie, trupele regale laoţiene din Pakha au deschis din nou focul împotriva forţelor de rezistenţă din Patet Lao staţionate în împrejurimi. Aceste forţe au fost silite să se apere. Trupele regale laoţiene continuă să atace forţele de rezistenţă din Patet Lao din această regiune.

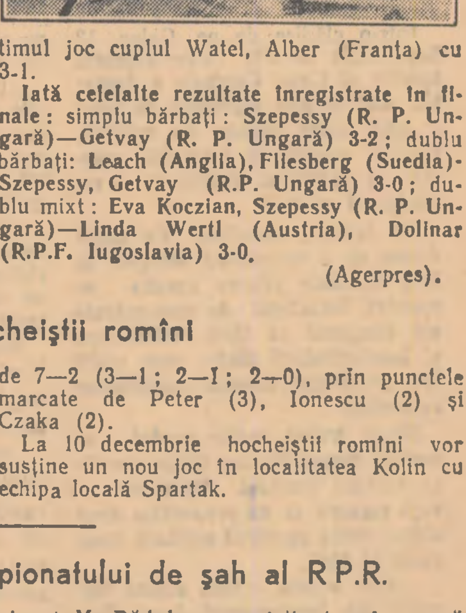
In aceeaşi ştire provenită din Vientiane se anunţă că la 4 decembrie trupele regale laoţiene din Tici Lang au atacat forţele de rezistenţă din Patet Lao din regiunea situată la sud de Muong Peuna cu focuri de mortiere.

Angelica Rozeanu şi Ella Zeller învingătoare la Stockholm

STOCKHOLM (prin telefon). — Miercuri noaptea au luat sfîrşit în sala Eriksdahl din Stockholm campionatele internaţionale de tenis de masă ale Scandinaviei la care au participat unii dintre cei mai buni jucători din lume.

Reprezentantele R.P.R., Angelica Rozeanu şi Ella Zeller, au repurtat noi victorii internaţionale, cucerind la acestă ediţie două titluri.

● Campioana lumii Angelica Rozeanu a devenit pentru a doua oară consecutiv campioana Scandinaviei învingînd în finală pe tînăra jucătoare din Anglia, Ann Haydon cu scorul de 3-2 (12-21; 15-21; 21-19; 21-18; 21-17). **Lupta pentru victorie a fost extrem de îndîrjită. Jucătoarea engleză, care utilizează o paletă cu burete, a atacat energic tot timpul dar reprezentanta noastră a jucat excelent mai ales spre sfîrşit în defensivă şi contraatacînd cu siguranţă a terminat învingătoare. In acest joc, Angelica Rozeanu a luptat cu multă ambiţie dovedind încă odată că rămîne cea mai bună jucătoare din lume, mărturie a acestui fapt fiind cele 4 titluri de campioană internaţională cucerite anul acesta cu prilejul concursurilor de la Viena, Belgrad, Milano şi Stockholm.**

● Un remarcabil succes au înregistrat cele două jucătoare ale noastre în proba de dublu. Angelica Rozeanu şi Ella Zeller au cîştigat finala acestei probe învingînd în ultimul joc cuplul Watel, Alber (Franţa) cu 3-1.

Iată celelalte rezultate înregistrate în finale: simplu bărbaţi: Szepessy (R. P. Ungară)—Getvay (R. P. Ungară) 3-2; dublu bărbaţi: Leach (Anglia), Fliesberg (Suedia)-Szepessy, Getvay (R.P. Ungară) 3-0; dublu mixt: Eva Koczian, Szepessy (R. P. Ungară)—Linda Wertl (Austria), Dolinar (R.P.F. Iugoslavia) 3-0.

(Agerpres).

7—2 pentru hocheiştii romîni

PRAGA.— Hocheiştii romîni îşi continuă pregătirile în R. Cehoslovacă. Miercuri seara pe patinoarul artificial din localitatea Litvinov, echipa de hochei din R.P.R. a susţinut o întîlnire amicală cu echipa Jiskra. Victoria a revenit echipei romîne cu scorul de 7—2 (3—1; 2—1; 2—0), prin punctele marcate de Peter (3), Ionescu (2) şi Czaka (2).

La 10 decembrie hocheiştii romîni vor susţine un nou joc în localitatea Kolin cu echipa locală Spartak.

Inaintea ultimei runde a campionatului de şah al R.P.R.

In penultima rundă a finalei campionatului de şah al R.P.R., desfăşurată joi, atenţia spectatorilor s-a concentrat asupra partidei dintre maestrul Ciocîltea şi maestrul internaţional Troianescu. La mutarea 32 Troianescu s-a recunoscut învins.

Fruntaşul clasamentului, Halic, a jucat prudent în faţa lui Rusenescu cu care a convenit la remiză. Cu acelaşi rezultat s-a terminat partida Voiculescu—Günsberger. Trebuie remarcată performanţa tînărului student timişorean Günsberger, în vîrstă numai de 17 ani, care, totalizînd 10½ puncte, a îndeplinit norma de maestru.

Pe linia bunei comportări din acest campionat M. Rădulescu a cîştigat o frumoasă partidă de atac, în numai 21 mutări, la Seimeanu. Campionul Clujului, Breazu, a repurtat o nouă victorie, de data aceasta în faţa lui Creţulescu care a cedat la mutarea 45.

După 18 runde Ivan Halic continuă să deţină primul loc cu 10½ puncte şi o partidă întreruptă, urmat de Ciocîltea şi Günsberger cu 10½ puncte. Cîte 10 puncte şi o partidă întreruptă au Bălănel, Rădulescu şi Ghiţescu.

Astăzi campionatul continuă cu partidele întrerupte, iar sîmbătă după amiază se va desfăşura ultima rundă.

(Agerpres)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52